

Zpráva o vnějším hodnocení

Univerzity Palackého v Olomouci

Úvod

Na základě rozhodnutí Národního akreditačního úřadu pro vysoké školství (dále jen „NAÚ“) bylo dne 23. ledna 2020 zahájeno vnější hodnocení vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností Univerzity Palackého v Olomouci (dále jen „UP“). Rozhodnutí o **udělení Institucionální akreditace** UP vydal NAÚ 29. června 2018. NAÚ udělil UP podle § 81b odst. 1 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách) institucionální akreditaci pro tyto oblasti:

- a) oblast vzdělávání *Biologie, ekologie a životní prostředí* a v jejím rámci bakalářský, magisterský a doktorský typ studijních programů,
- b) oblast vzdělávání *Filologie* a v jejím rámci bakalářský, magisterský a doktorský typ studijních programů,
- c) oblast vzdělávání *Filozofie, religionistika a teologie* a v jejím rámci bakalářský, magisterský a doktorský typ studijních programů,
- d) oblast vzdělávání *Fyzika* a v jejím rámci bakalářský, magisterský a doktorský typ studijních programů,
- e) oblast vzdělávání *Historické vědy* a v jejím rámci bakalářský, magisterský a doktorský typ studijních programů,
- f) oblast vzdělávání *Chemie* a v jejím rámci bakalářský, magisterský a doktorský typ studijních programů,
- g) oblast vzdělávání *Informatika* a v jejím rámci bakalářský, magisterský a doktorský typ studijních programů,
- h) oblast vzdělávání *Matematika* a v jejím rámci bakalářský, magisterský a doktorský typ studijních programů,
- i) oblast vzdělávání *Mediální a komunikační studia* a v jejím rámci bakalářský a magisterský typ studijních programů,
- j) oblast vzdělávání *Neučitelská pedagogika* a v jejím rámci bakalářský, magisterský a doktorský typ studijních programů,
- k) oblast vzdělávání *Politické vědy* a v jejím rámci bakalářský, magisterský a doktorský typ studijních programů,
- l) oblast vzdělávání *Právo* a v jejím rámci bakalářský, magisterský a doktorský typ studijních programů,

- m) oblast vzdělávání *Psychologie* a v jejím rámci bakalářský a magisterský typ studijních programů,
- n) oblast vzdělávání *Sociální práce* a v jejím rámci bakalářský typ studijních programů,
- o) oblast vzdělávání *Sociologie* a v jejím rámci bakalářský, magisterský a doktorský typ studijních programů,
- p) oblast vzdělávání *Tělesná výchova a sport; Kinantropologie* a v jejím rámci bakalářský, magisterský a doktorský typ studijních programů,
- q) oblast vzdělávání *Učitelství* a v jejím rámci bakalářský, magisterský a doktorský typ studijních programů,
- r) oblast vzdělávání *Vědy o umění a kultuře* a v jejím rámci bakalářský, magisterský a doktorský typ studijních programů,
- s) oblast vzdělávání *Vědy o Zemi* a v jejím rámci bakalářský, magisterský a doktorský typ studijních programů,
- t) oblast vzdělávání *Všeobecné lékařství a zubní lékařství* a v jejím rámci magisterský a doktorský typ studijních programů,
- u) oblast vzdělávání *Zdravotnické obory* a v jejím rámci bakalářský, magisterský a doktorský typ studijních programů.

V oblastech, v nichž bylo uděleno oprávnění samostatně vytvářet a uskutečňovat studijní programy doktorského typu, udělil NAÚ současně UP oprávnění konat tak ve spolupráci s celkem šestnácti pracovišti Akademie věd České republiky s postavením veřejné výzkumné instituce.

V souladu se Statutem Národního akreditačního úřadu pro vysoké školství schváleného usnesením vlády České republiky č. 923 ze dne 17. října 2016 a změněného usnesením vlády č. 568 ze dne 4. září 2018 byla pro provedení vnějšího hodnocení dne 4. března 2020 ustavena tato **hodnotící komise**:

- prof. ThDr. Martin Prudký – předseda
- prof. Ing. Petr Mikulášek, CSc. – místopředseda
- prof. RNDr. Boris Vyskot, DrSc.
- prof. RNDr. Jana Musilová, CSc.
- doc. RNDr. Leoš Dvořák, CSc.
- doc. JUDr. Radim Boháč, Ph.D.
- prof. PhDr. Libor Musil, CSc.
- doc. Mgr. Bohuslav Binka, Ph.D.
- prof. PhDr. Valérie Tóthová, Ph.D.
- Ing. Miroslav Dragoun – student.

Hodnotící komise připravila ve spolupráci s NAÚ „Rámcovou osnovu pro zpracování sebehodnotící zprávy pro vnější hodnocení činnosti Univerzity Palackého v Olomouci“ a 10. července 2020 ji zaslala rektorovi UP spolu s žádostí o zpracování sebehodnotící zprávy do 15. září 2020.

Sebehodnoticí zpráva UP byla zpracována dne 15. září 2020 v souladu s čl. 2 odst. b) Metodické pomůcky NAÚ pro vnější hodnocení vysokých škol pro účely vnějšího hodnocení kvality. UP zpřístupnila nebo dodala veškeré materiály potřebné pro zpracování hodnocení a následně i vyžádané podklady, dokumenty k sebehodnoticí zprávě, o které byla později požádána hodnotící komisí. Součástí doplňujících podkladů byly i odpovědi na otázky hodnotící komise vzešlé v průběhu hodnocení.

Termín návštěvy hodnotící komise na UP byl v důsledku protipandemických opatření vyhlášených státními orgány ČR v průběhu vyjednávání několikrát posunut. Po poradě s představiteli NAÚ se s ohledem na vývoj pandemie a na platné restrikce shromažďování komise v listopadu 2020 rozhodla upustit od prezenční návštěvy na místě a jednání s představiteli UP provést formou online videokonference.

Vzhledem k tomu, že komise nemohla pro potřeby ověření či hodnocení využít obvyklé nahlížení do materiálů, vyžádala si dodatečně poskytnutí některých dokumentů a spisů. UP vyšla těmto požadavkům vstříc a materiály dne 7. prosince 2020 poskytla.

Dne 8. prosince 2020 proběhlo formou videokonference **jednání představitelů UP se členy hodnotící komise a zástupcem NAÚ**. Konalo se ve čtyřech blocích, jichž se na straně UP postupně účastnili (a) rektor a členové kolegia rektora, (b) představitelé Rady pro vnitřní hodnocení, (c) děkan a další představitelé Přírodovědecké fakulty a (d) zástupci studentů (členové univerzitního i fakultních akademických senátů).

Návrh závěrečné zprávy vnějšího hodnocení je zpracován na základě podrobného seznámení všech členů komise s podkladovými materiály, s doplňujícími podklady a diskuzí s vedením vysoké školy.

I. Základní charakteristika vysoké školy

UP patří k nejstarším vysokým školám v České republice (historické kořeny vedou až k vysokoškolské jezuitské koleji zřízené roku 1573). V průběhu dějin však byla její institucionální kontinuita několikrát přerušena. Současná podoba se odvíjí od obnovení univerzity v roce 1946 (pod názvem Univerzita Palackého). Dynamický rozvoj v plně samosprávnou, oborově komplexní a etablovanou i mezinárodně respektovanou univerzitu ovšem přinesla až éra po roce 1990. V současné době je UP z hlediska počtu studentů třetí největší univerzitou v ČR (cca 22.000 studujících v roce 2019). V nynější podobě má UP osm fakult a jeden vysokoškolský výzkumný ústav (Český institut výzkumu a pokročilých technologií, zvaný též Vysokoškolský ústav CATRIN, který byl zřízen k 1. lednu 2021).¹

Posláním UP je „uchovávat a rozvíjet poznání, šířit vzdělanost, pěstovat nezávislé vědecké bádání a uměleckou tvorbu, podporovat dodržování principů právního státu a občanské společnosti, jakož i pečovat o kulturní a vzdělanostní rozvoj lidské společnosti.“ V intenci této mise chce UP poskytovat

1 Viz <https://www.catrín.com/cs/about/general-info>.

kvalitní vysokoškolské vzdělání v širokém spektru přírodních, lékařských, společenských a humanitních věd v bakalářském, magisterském i doktorském stupni. Své studenty přitom hodlá zapojovat do výzkumu a kultivovat jejich kritické a tvůrčí myšlení. UP chce být také významným a aktivním partnerem v regionální i globální komunitě a přispívat k rozvoji intelektuálního bohatství společnosti, k jejímu udržitelnému vědeckému, technickému, kulturnímu i sociálnímu rozvoji.

UP si klade za cíl být i nadále přední výzkumnou univerzitou a usilovat o umístění mezi třemi nejvýznamnějšími vysokými školami v ČR a mezi pěti sty univerzitami ve světě. UP chce být i nadále jednou z nejatraktivnějších vysokých škol v ČR, jejíž prestiž plyne z široké nabídky oborů s kvalitním pedagogickým a vědeckým personálním zajištěním.

Velký důraz klade univerzita na kvalitu, inovaci, angažovanost, týmovou práci, transparentnost, akademickou integritu, svobodu a samosprávu, potřebnou kontinuitu a začlenění se do společnosti. Péči o tyto hodnoty a jejich rozvíjení chápe jako závazek plynoucí z historického odkazu univerzity i podstatný rozměr své mise v současnosti. Konkrétním vyjádřením zásad a pravidel plynoucích z tohoto poslání je *Etický kodex zaměstnanců a studentů*. Při naplňování svých cílů hodlá UP dbát na vytváření rovných podmínek pro všechny studenty i pracovníky, podporovat studenty se specifickými vzdělávacími potřebami i studenty sociálně či etnicky znevýhodněné a bránit všem formám diskriminace.

Své strategické cíle a postup k jejich uskutečňování má UP zpracovány ve strategickém dokumentu *Dlouhodobý záměr UP na období 2016-2020*. Pro uvedené období v něm uvádí těchto deset strategických cílů:

1. Kvalitní studium a vzdělávání
2. Internacionalizace studijních programů
3. Kvalitní vědecká a tvůrčí činnost
4. Komerencializace výsledků vědy a výzkumu
5. Mezinárodní studijní a pracovní prostředí
6. Budování značky
7. Efektivní systém řízení
8. Restrukturalizace řízení lidských zdrojů
9. Efektivní, ekonomický, energeticky i ekologicky šetrný a uživatelsky přívětivý provoz
10. Implementace a rozvoj nových technologií

U každého z těchto cílů jsou v *Dlouhodobém záměru UP na období 2016-2020* kromě podrobnějšího popisu uvedena také opatření ve vztahu k operačním programům EU v současném programovacím období a zejména pak strukturovaně rozepsané nástroje pro jejich dosažení. Pro každý kalendářní rok pak UP zpracovává *Plán realizace strategického záměru vzdělávací a tvůrčí činnosti*, v němž je u každého cíle stanoven konkrétní postup jeho naplňování, a to až po úroveň a konkrétní prostředí jednotlivých součástí (fakult, ústavů či celouniverzitních pracovišť).

Souhrnně lze konstatovat, že UP má dlouhodobě formulované své poslání, priority a cíle, stejně jako postupy a nástroje k jejich dosažení. Trend dalšího rozvoje je zacílen na posílení kvality pedagogických i vědeckých činností i k významnému uplatňování tzv. třetí role vysoké školy. Institucionální řízení rozvoje UP směřuje k naplnění strategické vize a cílů, využívá dostupné nástroje (mj. operační programy EU) a je v souladu s národními i mezinárodními standardy.

II. Studijní programy a vzdělávací činnost

Hodnocení bylo zaměřeno na činnost UP v **období** od udělení institucionální akreditace (dále jen „IA“), tj. od července 2018 do června 2020, a to na ty **oblasti vzdělávání** (dále jen „OV“), v nichž UP podle udělené IA získala oprávnění samostatně uskutečňovat studijní programy (dále jen „SP“).

Vzhledem k tomu, že od doby udělení IA uplynula krátká doba, z nově schválených SP jsou zatím uskutečňovány pouze některé a žádný z nich dosud nemohl proběhnout v celém cyklu (nelze tedy hodnotit jejich výslednou úspěšnost), zaměřilo se hodnocení především na **samosprávné jednání UP při přípravě, projednávání a schvalování nových SP a další činnosti v rámci udělené IA**. Při jednání s představiteli UP se komise zajímala o průběh celého procesu, o součinnost jednotlivých aktérů při přípravě, posuzování a schvalování návrhů SP a o hodnocení dosavadních zkušeností s procesy v rámci udělené IA. Tázala se, zda nový systém odpovědným orgánům akademické samosprávy vyhovuje, zda a jak přispívá k naplňování zamýšlených cílů a v čem se ukazují jeho přínosy či naopak výzvy a rizika. Kromě toho se komise zajímala také o další související činnosti akademických orgánů, které se týkají kontroly a zajišťování kvality vzdělávací činnosti.

Již v době udělení IA v roce 2018 disponovala UP příslušným **souborem vnitřních předpisů a vnitřních norem**, které upravují procesní pravidla a hodnotící kritéria k projednávání a posuzování návrhů SP. Jedná se především o vnitřní normy (1) *Akreditace a schvalování studijních programů a akreditace habilitačních řízení a řízení ke jmenování profesorem na UP* (v novelizovaném znění z 22. dubna 2020) a (2) *Standardy pro institucionální akreditaci a standardy studijních programů na UP*. Obě normy naplňují pravidla daná zákonem č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách; dále jen „zákon o vysokých školách“) a nařízením vlády č. 274/2016 Sb. o standardech pro akreditaci ve vysokém školství (dále jen „Standardy“). K dalším důležitým vnitřním předpisům a normám patří zejména *Jednací řád Rady pro vnitřní hodnocení Univerzity Palackého v Olomouci* (v novelizovaném znění ze 17. dubna 2019) a *Pravidla systému zajišťování kvality vzdělávací, tvůrčí činnosti a s nimi souvisejících činností a vnitřního hodnocení kvality vzdělávací, tvůrčí činnosti a s nimi souvisejících činností UP* (v novelizovaném znění z 31. července 2020). Jak je patrné z postupných novelizací a jak vyplynulo i z jednání hodnotící komise s představiteli UP, věnují akademické orgány UP znění předpisů kritickou pozornost, vyhodnocují si zkušenosti s jejich uplatňováním a upravují vnitřní předpisy tak, aby odpovídajícím způsobem sloužily svému účelu.

Od května 2017 působí na UP jako nový akademický orgán *Rada pro vnitřní hodnocení* (dále jen „RVH“). Podrobnosti o jejím složení a organizaci činnosti jsou stanoveny v *Jednacím řádu Rady pro*

vnitřní hodnocení Univerzity Palackého v Olomouci. RVH má celkem 15 členů, má vytvořenu stálou pracovní komisi pro kvalitu a čtyři pracovní komise podle skupin oblastí vzdělávání (tzv. „vzdělávací panely“, a to pro Humanitní a společenské vědy, Lékařské a zdravotnické vědy, Přírodní vědy a Vědy o výchově). Činnost RVH je standardním způsobem dokumentována v zápisech z jednání RVH, kterou jsou následně zveřejňovány na webových stránkách UP.

Podle přílohy sebehodnotící zprávy *Projednané návrhy* (doložka č. 1196573) bylo v daném období na UP **projednáno celkem 356 žádostí** typu návrhů SP (z toho 350 žádostí o schválení nového SP a 6 žádostí o rozšíření stávajícího SP). Tři z těchto žádostí byly usnesením RVH zamítnuty, ostatní byly schváleny. Kromě toho bylo podle sebehodnotící zprávy projednáno celkem 46 materiálů jiného typu (např. návrhy norem, předpisů a metodik, informace o jednání a rozhodnutí jiných orgánů, výsledky konkrétních vnitřních či vnějších hodnocení atd.).

Při podrobné kontrole procesu projednávání vybraných SP se ukázalo, že souhrnná tabulková příloha sebehodnotící zprávy *Projednané návrhy* neobsahuje úplné a zcela správné údaje. V tabulkovém výpisu například chybí informace o třech SP schválených RVH na jejím zasedání dne 20. 3. 2019 (*Théologie catholique, Sociální a spirituální determinanty zdraví a Social and Spiritual Determinants of Health*). Kromě toho byl 20. 3. 2019 také definitivně schválen bakalářský SP *Physiotherapy*, který je ovšem ve výpisu uveden pod datem 12. 12. 2018; tehdy však byl pouze projednáván a doporučen k přijetí, k definitivnímu schválení chybělo stanovisko regulačního orgánu (viz zápisy z příslušných jednání RVH). Tyto nesrovnalosti jsou zřejmě chybou ve výpisu (v tabulkové příloze sebehodnotící zprávy *Projednané návrhy*); zápisy z jednání RVH a vydaná usnesení RVH považuje komise za věrohodné a věcně správné (k ojedinělé nesrovnalosti viz níže u navazujícího magisterského SP *Kulturní antropologie*).

K procesu projednávání a rozhodování

Proces tvorby, projednávání a schvalování SP v podmínkách IA se řídí ustanoveními vnitřní normy *Akreditace a schvalování studijních programů a akreditace habilitačních řízení a řízení ke jmenování profesorem na UP*.

Na počátku celého procesu vytváření SP a jeho projednávání má silnou roli **Pedagogická komise UP**, která je poradním orgánem rektora a tvoří ji proděkan pro studium všech fakult. Tato komise posuzuje soulad záměru SP se strategickými dokumenty UP a fakult a předchází vytváření duplicitních SP. V návaznosti na stanovisko Pedagogické komise je pak předkladatelem připraven návrh SP, k němuž se vyjadřuje Akademický senát a jež schvaluje Vědecká rada příslušné fakulty.

Před projednáním návrhu na zasedání RVH k němu zpracovává hodnotící posudek nejprve **metodik UP** (zejména k formálním a procesním náležitostem), a pak tříčlenná **pracovní komise** odborně příslušného vzdělávacího panelu RVH. Členy pracovních skupin jmenuje předseda RVH zejména z členů RVH (členem může být i odborník mimo RVH a rovněž člen, který není zaměstnancem UP). Předseda RVH zároveň jednoho z členů určí **zpravodajem**. Zpravodaj má být odborníkem v téže či v blízké oblasti vzdělávání, do níž spadá posuzovaný SP. Zpravodajem nemůže být garant

projednávaného SP a ani zaměstnanec pracovně zařazený na katedře, která SP garantuje (Jednací řád RVH, čl. 9 odst. 8). Střet zájmů dalších dvou členů komise není ve vnitřních předpisech UP řešen. **Stanovisko komise** zpracovává určený zpravodaj na základě svého vlastního hodnocení i hodnocení obou dalších členů komise. K tomuto hodnocení slouží standardizovaný formulář, který přehledně eviduje posuzované standardy SP. V závěru formuláře je také záznam o vypořádání připomínek předkladatelem (resp. garantem SP). Stanovisko komise je dva týdny před projednáním poskytnuto členům RVH a je také postoupeno děkanovi příslušné fakulty k vyjádření. Návrhy pak jednotlivě **projednává RVH** a usnází se o nich hlasováním. Součástí schválení SP je vždy také určení doby, na niž je oprávnění uděleno. V čl. 10 odst. 7 Jednacího řádu RVH se explicitně uvádí, že člen RVH „má právo hlasovat“ o SP, jehož je sám garantem, a o SP fakulty, na níž je zaměstnán.

Při poměrně volném nakládání se zásadou, že hodnotitelem návrhu má být **odborník zabývající se danou problematikou** (podrobněji k jednotlivým studijním programům viz níže), je nutné na tomto místě položit otázku, zda a do jaké míry dochází v případech, kdy hodnotitel nepůsobí v daném oboru (či dokonce ani v příslušné OV), k podrobnému kritickému posouzení věcného jádra návrhu SP a k posouzení kvalitativních standardů obsahové stránky studia (zejména koncepce studijních plánů, obsahu předmětů, souladu studijního plánu s profilem absolventa, aktuálnosti teoretických a metodologických aspektů výuky, přiměřenosti kontrol dosažených výsledků podle typu studia apod.). Ve způsobu zpracování hodnotících formulářů nelze v řadě případů u těch z posuzovatelů, kteří nejsou odborníky z oboru, vysledovat projevy důkladného věcného posouzení (slovní vyjádření a komentáře obvykle absentují nebo se týkají jen formálních či obecně metodických aspektů).

K vybraným vzdělávacím oblastem a studijním programům

Dříve než bude uvedeno shrnutí a doporučení hodnotící komise pro tuto oblast činnosti UP, je nutné uvést několik poznámek k OV a SP, které hodnotící komise podrobně prověřila.

Hodnotící komise si pro účely vnějšího hodnocení k doplnění sebehodnotící zprávy vyžádala kompletní dokumentaci o postupu projednávání celkem 29 žádostí vybraných SP z OV *Filologie, Filozofie, religionistika a teologie, Fyzika, Právo, Sociální práce, Sociologie, Učitelství, Vědy o umění a kultuře* a *Zdravotnické obory*.

Konkrétně se jednalo o tyto SP:

	typ	fakulta	název programu
1	M	PF	Právo
2	D	PF	Teoretické právní vědy
3	D	LF	Psychiatrie
4	B	FZV	Všeobecné ošetřovatelství
5	N	FZV	Organizace a řízení ve zdravotnictví
6	B	FZV	Pediatrické ošetřovatelství
7	D	FZV	Ošetřovatelství
8	N	FZV	Zobrazovací technologie v radiodiagnostice
9	B	PřF	Obecná fyzika a matematická fyzika
10	N	PřF	Obecná fyzika a matematická fyzika
11	B	PřF	Fyzika pro vzdělávání
12	N	PřF	Učitelství fyziky pro střední školy
13	D	PřF	Didaktika fyziky
14	B	PřF	Nanotechnologie
15	B	PřF	Petroleum Engineering
16	N	PřF	Development Studies and Foresight
17	B	FF	Muzikologie
18	N	FF	Kulturní antropologie
19	D	FF	Kulturní antropologie
20	N	FF	Italština a italská kultura
21	B	FF	Sociální práce
22	B	FF	English Philology
23	B	FF	Korejština pro hospodářskou praxi
24	M	CMTF	Katolická teologie
25	M	CMTF	Théologie catholique
26	B	PdF	Vychovatelství
27	D	PdF	Pedagogika
28	B	FTK	Aplikované pohybové aktivity – speciálně pedagogický základ
29	N	FTK	Aplikované pohybové aktivity – poradenství ve speciální pedagogice
Zkratky typů SP: B – bakalářský, M – magisterský, N – navazující magisterský, D – doktorský.			

K těmto SP hodnotící komise od UP obdržela **konvolut dokumentů**, který ve všech případech obsahoval vlastní žádost o schválení či akreditaci SP, zápisy o projednání žádosti Akademickým senátem a o jejím schválení Vědeckou radou fakulty, zápisy o projednání v RVH a jejím usnesení, jakož i finální doklad signovaný předsedou RVH (Usnesení o schválení studijního programu). Sebehodnotící zpráva, o níž čl. 10 odst. 2 Jednacího řádu RVH stanoví, že je součástí žádosti, nebývá na UP samostatným dokumentem, nýbrž bývá jako příloha E připojena přímo v dokumentu žádosti (kromě jediného případu byla tato příloha součástí všech žádostí; viz níže bakalářský SP *Všeobecné ošetřovatelství*). Vzhledem k tomu, že hodnotící komise nemohla fyzicky provést návštěvu na místě

a nahlízet při ní do dokumentů, vyžádala si k uvedeným SP také vyplněné hodnotící formuláře metodika a hodnotící formuláře zpravodajů (do nichž jsou integrovány i posudky dvou dalších hodnotitelů, tj. jsou v nich zahrnuta písemná vyjádření všech členů pracovní komise vzdělávacího panelu RVH). Zpracovaný formulář zpravodaje v závěru obsahuje také část, v níž garant odpovídá na připomínky či dotazy hodnotitelů. Zpracované formuláře jsou interním materiálem RVH, pro posouzení způsobu a kvality hodnocení jsou ovšem klíčové.

1) V oblasti vzdělávání **Filologie** hodnotící komise prověřila dokumentaci bakalářského SP *English Philology*, bakalářského SP *Korejština pro hospodářskou praxi* a navazujícího magisterského SP *Italština a italská kultura*.

Bakalářský SP *English Philology* navazuje na tradiční SP *Anglická filologie* vyučovaný česky, který byl na RVH projednán a schválen 19. září 2018. Varianta vyučovaná v angličtině zahrnuje také volitelnou specializaci na obchodní a administrativní angličtinu (*English for Business and Administration*, E. B. A.). V rámci tohoto SP se proto nabízejí čtyři varianty studijního plánu – pro plné studium, pro studium ve variantách maior i minor a pro specializaci *English for Business and Administration*. Po obsahové i personální stránce je program velmi dobře připraven a zajištěn. Hodnotící komise se ovšem pozastavovala nad mírou zapojení garanta SP do výuky. Podle studijního plánu se garant nepodílí na výuce žádných povinných předmětů; vyučuje jen ve dvou z celkem 11 modulů povinně volitelných předmětů, v obou vypisuje tři předměty. Pokud se garant nepodílí na výuce základních teoretických předmětů ani předmětů profilujícího základu, a tedy nejspíš nebývá ani examínátorem klíčových obsahových částí státní závěrečné zkoušky, je na místě se ptát, jakým způsobem nabývá přehled o uskutečňování SP jako celku či o reálné kvalitě výuky jeho profilujících předmětů a zda je uvedený stav pro naplňování úlohy garanta vyhovující.

Návrh bakalářského SP *English Philology* byl později rozšířen o požadavek na uskutečňování výuky na jiném místě, konkrétně v Erbílu. Součástí dokumentace SP je jak zápis o projednání žádosti o rozšíření na RVH dne 27. května 2020, tak informace o tomto usnesení a o personálním a infrastrukturním zajištění výuky SP v Erbílu podaná předsedovi NAÚ dne 16. června 2020 (včetně kompletní žádosti SP). K projektu UP nabízet vybrané SP v Czech Academic City v Erbílu, centru kurdistánského regionu v Iráku, a ke způsobu řešení otázek, s nimiž se tento projekt musí ve všech zde vyučovaných SP vypořádat, je níže uvedeno souhrnné vyjádření hodnotící komise.

Nabídkou bakalářského SP *Korejština pro hospodářskou praxi* UP flexibilně reaguje na aktuální potřebu naší současné společnosti, v níž lidé schopní komunikovat v korejském jazyce a současně vzdělání v základech ekonomie a managementu mohou najít velmi dobré uplatnění. Základem SP je intenzivní výuka moderní korejštiny, jež je ve svých cílech provázána se *Světovou zkouškou úrovně znalostí korejského jazyka* (TOPIK). Spolu s filologickým studiem a osvojením jazyka je ve studijním plánu zařazeno seznámení s reáliemi a kulturou příslušného areálu. Součástí studia jsou také ekonomické disciplíny, studenti tak získávají základní znalosti v oblastech ekonomie a managementu, a to jak v obecné rovině, tak se zaměřením na asijský region.

Návrh SP byl Filozofickou fakultou připraven již v roce 2017. Po projednání v příslušných orgánech byl na RVH nejprve projednán a schválen v rámci velkého souboru „hromadně“ schválených žádostí 24. října 2018. Koncem roku 2019 byl tento SP děkanem fakulty zahrnut do žádosti o hromadné prodloužení doby platnosti a dne 13. listopadu 2019 rozhodnutím RVH č. 126/2019 byla i u tohoto programu platnost prodloužena do 8. srpna 2028 (bez kontrolní zprávy).

Hodnotící komise měla u tohoto SP k dispozici konvolut obsahující všechny podstatné dokumenty (žádost o schválení SP, zápisy AS a VR, hodnotící formuláře metodika a zpravodaje, zápis z obou jednání RVH a osvědčení o usnesení), nicméně v tabulkové příloze Sebehodnotící zprávy (Projednané SP) není ani jedno z projednání a rozhodnutí RVH uvedeno a jakákoli zmínka o programu ve výpisu chybí.

Hodnotící komise nepovažuje za odpovídající zákonu o vysokých školách, že byl tento program navrhovatelem zařazen pouze do OV Filologie (100 %), a vznáší výhradu proti tomu, že adekvátnost zařazení do OV nebyla v procesu posuzování přezkoumána (v hodnotícím posudku zpravodaje ani hodnotitelů, ani v zápise z jednání RVH žádné zmínky nejsou). Je zcela zřejmé, že daný SP spadá nezanedbatelnou částí také do OV *Ekonomické obory*. Ve studijním plánu patří mezi povinné předměty v kategorii základních teoretických předmětů mj. *Mikroekonomie, Makroekonomie, Podniková ekonomika a finance, Management, Marketing, Řízení lidských zdrojů*. Odborné znalosti vyučované v těchto předmětech jsou pak také ověřovány v třetím z tematických okruhů státní závěrečné zkoušky, který je nazván *Aplikovaná ekonomie pro koreanisty*. Hodnotící komise má zato, že na základě ustanovení § 44 odst. 8 zákona o vysokých školách se jedná o SP, který svým obsahem spadá do dvou oblastí vzdělávání a měl proto být posuzován podle hledisek obou OV. Vzhledem k tomu, že univerzitě nebyla udělena institucionální akreditace pro oblast *Ekonomické obory*, měla být podána žádost o akreditaci daného SP na NAÚ.

Žádost o navazující magisterský SP *Italština a italská kultura* byla fakultními orgány zpracována a předložena v průběhu roku 2019. Její posouzení pro RVH připravila pracovní skupina, v níž jedním z hodnotitelů byl odborný filolog. Jak je uvedeno v zápise RVH, dříve chybějící opory pro distanční části výuky garant předložil a návrh byl jednomyslně schválen.

Hodnotící komise shledala, že návrh navazujícího magisterského SP *Italština a italská kultura* je kvalitně zpracován. Jako jeden z tzv. malých filologických oborů, který má velký kulturní význam a dosah, je na UP velmi dobře personálně zabezpečen. Jakkoli je odborné zaměření tohoto SP výrazně filologické, v celkové skladbě studijního plánu a profilu studia jako celku hrají nemalou roli i předměty spadající do OV Vědy o umění a kultuře (především řada povinně volitelných předmětů). I v tomto případě lze tedy vznést otázku, zda je výlučné přiřazení uvedeného SP do OV *Filologie* (100 %) skutečně přiměřené.

2) V oblasti vzdělávání **Filozofie, religionistika a teologie** schválila UP ve sledovaném období celkem 18 SP (4 bakalářské, 2 pětileté magisterské, 4 dvouleté navazující magisterské a 9 doktorských). V oblasti doktorských studií na Cyrilometodějské teologické fakultě byly nejprve na podzim roku 2018 schváleny SP ve struktuře, v níž byly jako obory uskutečňovány v předchozím období. Fakulta

však již v té době připravovala novou podobu doktorských SP v jiné struktuře; nové dva SP byly na RVH projednány a schváleny v prosinci 2019 (do původních SP nebyli od roku 2020 přijímáni noví uchazeči).

Hodnotící komise podrobně prověřila dokumentaci magisterského SP *Katolická teologie* a magisterského SP *Théologie catholique*. V obsahu žádostí o schválení SP a v jejich přílohách neshledala komise žádné relevantní nedostatky.

U pětiletého magisterského SP *Théologie catholique* se nejedná o jazykovou variantu „standardního“ pětiletého magisterského SP *Katolická teologie*, jenž je tradičním a profilovým studijním programem fakulty, nýbrž se jedná o typ Double Degree programu, který je uskutečňován ve smluvní spolupráci se zahraniční vysokou školou (Institut Catholique de Toulouse, Francie). Jak je patrné ze zápisu z 20. března 2019, RVH se podrobně zabývala jak formálními a právními, tak obsahovými aspekty žádosti a k usnášení přistoupila po vypořádání připomínek a dotazů.

Hodnotící komise souhlasí se zásadou, kterou RVH při posuzování žádosti uplatnila, totiž že v případech Double Degree SP uskutečňovaných ve smluvní spolupráci se zahraniční vysokou školou je třeba v jisté míře respektovat specifickou kompromisní podobu SP. V těchto případech není nutné trvat na shodné struktuře studijního plánu či totožné vnitřní organizaci postupu studia, nýbrž je možné koncedovat specifická řešení podle místně příslušných předpisů, ovšem s tím, že shodu zaručuje týž profil absolventa a jednotné nároky na závěrečnou zkoušku. Bonusem takové spolupráce je pak využívání možnosti, že k deklarovaným a garantovaným znalostem, dovednostem a kompetencím je možné dojít různými cestami, jež jsou oběma vysokými školami společně garantovány a kontrolovány. Ze záznamu obsáhlé diskuse vyplývá, že si RVH byla problematických aspektů dané konstrukce společného Double Degree programu vědoma a specifické řešení detailně posoudila.

Hodnotící komise se v případě obou SP, jejichž spisy měla k dispozici, zabývala složením pracovních komisí, které pro RVH zpracovaly hodnocení žádostí. Shledala, že v případě SP *Katolická teologie* nepůsobí žádný z členů v dané oblasti vzdělávání, v případě SP *Théologie catholique* sice jeden z hodnotitelů dané OV působí, ovšem jako proděkan předkládající fakulty, nadto jako garant povinných předmětů projednávaného návrhu SP, by se na hodnocení tohoto programu z důvodu střetu zájmů očividně neměl podílet (zpravodaj ani druhý z hodnotitelů přitom v dané OV odborně nepůsobí). K problematice složení pracovních komisí s ohledem na odbornost hodnotitelů se vyjadřujeme souhrnně níže, stejně jako k otázce střetu rolí, k němuž dochází při jednání RVH o návrzích, které se personálně týkají členů RVH. Příklad SP *Théologie catholique* lze však v této souvislosti pojmout jako „vzorový“ příklad, který dokumentuje, jak mnohočetné kolizi rolí může u jediné osoby v procesu přípravy, hodnocení, projednávání a schvalování žádosti SP dojít: oborově příslušný hodnotitel se nejprve na fakultě podílel na přípravě SP a je uveden jako jediný vyučující (garant) čtyř povinných předmětů; poté jako jeden ze dvou hodnotitelů zpracoval posudek a podílel se tím výrazně na zpracování stanoviska k žádosti, které slouží jako podklad pro rozhodování RVH; poté, jak vyplývá ze zápisu jednání, při projednávání žádosti na zasedání RVH plnomocně zastupoval

děkana fakulty, podával za předkladatele vysvětlení a tlumočil jeho stanovisko; následně se pak jako člen RVH podílel na schválení návrhu svým vlastním hlasováním (návrh byl schválen jednomyslně).

Uvedením tohoto příkladu poukazuje hodnotící komise na obecnější problém, který v záznamech o jednání RVH pozorovala a který má v činnosti RVH řadu nezanedbatelných souvislostí. Kolize rolí a střety zájmů, k nimž u členů RVH opakovaně dochází, považuje hodnotící komise za jednání v rozporu s ustanovením čl. 27 *Pravidel systému zajišťování kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností a vnitřního hodnocení kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností Univerzity Palackého v Olomouci*. Hodnotící komise má za to, že obecně platnou zásadu oddělení role předkladatele a posuzovatele žádostí, resp. zásadu vyloučení osob, které se při hodnotící či rozhodovací činnosti RVH dostávají do střetu rolí, je nutné v konkrétní praxi RVH uplatňovat mnohem výrazněji než dosud.

V případě magisterského SP *Théologie catholique* shledala hodnotící komise také dílčí evidenční nedostatek – absenci údajů o projednání tohoto SP v tabulkovém přehledu *Projednané SP*, jenž je přílohou Sebehodnotící zprávy (totéž se týká všech SP, které byly projednávány 20. 3. 2019).

3) V oblasti vzdělávání **Fyzika** hodnotící komise prověřila dokumentaci bakalářského SP i navazujícího magisterského SP *Obecná fyzika a matematická fyzika*, bakalářského SP *Nanotechnologie*, bakalářského SP *Fyzika pro vzdělávání*, navazujícího magisterského SP *Učitelství fyziky pro střední školy* a doktorského SP *Didaktika fyziky*.

Všechny tyto SP patří k větší skupině programů, které RVH projednala během léta a podzimu 2018 „hromadně“ a rozhodla o jejich schválení na omezenou dobu (tři až čtyři roky) s tím, že k jejich důkladnému vyhodnocení, koncepčním úpravám a k projednání nových žádostí dojde v uvedené lhůtě (k postupu a problematice doby platnosti udělených oprávnění – viz text níže uvedený).

Hodnotící komise shledala, že návrhy těchto SP mají všechny náležitosti a odpovídají požadovaným standardům. Také po obsahové stránce neshledala nic problematického. Všechny tyto SP jsou koncipovány standardně a vyváženě, jak to odpovídá příslušné cílové odbornosti. Odborné předměty jsou zajišťovány kvalifikovanými odborníky s odpovídající tvůrčí činností. Odborné zázemí Přírodovědecké fakulty je jak po infrastrukturní, tak personální stránce nesporně kvalitní.

V případě učitelsky zaměřených SP jsou poměr odborných předmětů a předmětů pedagogicko-didaktických i celková konstrukce studijního plánu řešeny podle obecného schématu, které si UP pro učitelsky zaměřené SP zavedla. Z hlediska OV *Fyzika* lze konstatovat, že prostor pro náležité odborné vzdělání v oboru je i u učitelsky zaměřených SP vyhovující.

4) V oblastech vzdělávání **Neučitelská pedagogika** a **Učitelství** hodnotící komise prověřila dokumentaci bakalářského SP *Vychovatelství*, bakalářského SP *Fyzika pro vzdělávání*, navazujícího magisterského SP *Učitelství fyziky pro střední školy*, bakalářského SP *Aplikované pohybové aktivity – speciálně pedagogický základ*, navazujícího magisterského SP *Aplikované pohybové aktivity – poradenství ve speciální pedagogice*, doktorského SP *Pedagogika* a doktorského SP *Didaktika fyziky*.

V OV *Učitelství* bylo na UP schváleno celkem 54 studijních programů. Při přípravě nových programů byla struktura všech SP, které směřují k regulovanému povolání učitele, na celé univerzitě sjednocena. Proces, který k jednotnému modelu vedl, nepochybně přispěl k lepší přehlednosti i kvalitě učitelských SP a umožňuje snadněji vytvářet sdružená studia i mezi fakultami. Jednotný model také do budoucna umožní přehlednější hodnocení SP v celé oblasti i její další rozvíjení. Provedené změny posílily roli oborových didaktik a praxí a přispěly k větší provázanosti oborů.

Učitelské SP jsou koncipovány pro sdružené studium, poměr „maior:minor“ oborů je stanoven 60:40 (při jednání komise s představiteli RVH zaznělo, že poměr by měl být 65:35, nicméně v žádostech SP a popisech studijních plánů je uveden 60:40).

Podle vyjádření představitelů UP při setkání s komisí se nově zavedený model pozitivně osvědčuje. Dokonce i u dosud netradičních oborových kombinací, které nový systém umožňuje (např. fyzika-geografie), se ukazuje, že studenti jsou schopni studijní plány plnit a studiem úspěšně postupovat.

V OV *Učitelství* navazuje UP na dlouholetou zkušenost zúčastněných fakult s přípravou učitelů. Nově zavedený model učitelských SP, který sjednotil jejich strukturu v rámci celé univerzity, je v řadě aspektů přínosem, tj. umožňuje snazší kombinace oborů mezi fakultami, klade větší důraz na oborové didaktiky a pedagogické praxe. Obecný model, jemuž musejí vyhovovat všechny učitelské SP, je dobrým předpokladem k tvorbě a uskutečňování kvalitního učitelského studia a k přehlednému hodnocení všech SP v dané oblasti.

Žádosti o schválení SP, které komise mohla podrobně shlédnout, byly zpracovány pečlivě a kvalitně. Podle zápisů o jednání RVH často nebylo interní schvalování žádostí v této OV bez připomínek. V řadě případů bylo požadováno odstranění formálních nedostatků žádostí, resp. byly předkladateli podány podněty k úpravám SP. Očividně se zde projevuje skutečnost, že v dané OV působí více odborníků z více fakult, což umožňuje širší a důkladnější diskusi o obsahu a koncepci studia v širší spolupráci napříč několika OV.

Uvedenou koncepční transformaci celé skupiny učitelských SP v několika OV považuje hodnotící komise za jeden ze zřejmých kvalitativních benefitů, které univerzitě přinesla implementace novely zákona o vysokých školách z roku 2016 a na ni navazující získání IA. Komise také kladně hodnotila trend rozvoje oborových didaktik na jednotlivých fakultách a podporu jejich role v učitelských SP. V tomto úsilí doporučuje nadále pokračovat.

Nesnází sdružených studijních programů je skutečnost, že studenti si již při vstupu do studia musí zvolit, který SP pro ně bude hlavním (v něm pak musí zpracovat bakalářskou, resp. diplomovou práci). Komise doporučuje uvážit, zda by studentům sdružených programů nemohla být poskytnuta možnost provést do určitého termínu dodatečný přestup mezi oběma SP (zejména v bakalářských SP, v nichž studenti často až v průběhu studia získávají jasnější představu o tom, na kterou ze dvou odborností se chtějí zaměřit).

Komise rovněž doporučuje vyhodnotit zkušenosti z uskutečňování učitelských SP na všech zúčastněných fakultách v dostatečném předstihu před uplynutím doby, na kterou byly SP schváleny,

aby sdílení a vyhodnocení zkušeností a případné úpravy jednotného modelu mohly být efektivně využity pro přípravu budoucích návrhů SP.

5) V oblasti vzdělávání **Právo** schválila UP ve sledovaném období uskutečňování celkem čtyř SP. Kromě magisterského SP *Právo* a doktorského SP *Teoretické právní vědy* to byly ještě bakalářský SP *Právo ve veřejné správě* a doktorský SP *International and European Law*. Všechny uvedené SP se uskutečňují na Právnické fakultě a standardně patří do OV *Právo*. Nestrukturovaný pětiletý magisterský SP *Právo (a právní věda)* je podle nařízení vlády č. 275/2016 Sb. typickým studijním programem v této oblasti a uskutečňují ho všechny právnické fakulty v České republice. Totéž platí o doktorském SP *Teoretické právní vědy*. Zbývající dva studijní programy sice nejsou typické, ale bezpochyby rovněž spadají do uvedené oblasti vzdělávání.

Hodnotící komise prověřila dokumentaci magisterského SP *Právo* a doktorského SP *Teoretické právní vědy*. V obsahu žádostí o uskutečňování, jakož i v procesu projednávání a schvalování těchto dvou žádostí neshledala komise žádné problematické prvky. Poskytnutá dokumentace obsahuje všechny náležitosti.

Žádost o magisterský SP *Právo* byla na RVH projednána dne 20. listopadu 2017, a to jako žádost o udělení akreditace NAÚ s tím, že hodnocení na půdě RVH probíhalo bez hodnotících formulářů. Po projednání byla tato žádost doporučena k postoupení NAÚ a byla tak také odeslána. Po získání institucionální akreditace byla žádost vzata zpět.

Dne 27. června 2018 pak RVH svým usnesením rozhodla, že považuje připravené žádosti o udělení akreditace za žádosti o schválení SP v rámci institucionální akreditace. V rámci jednání RVH dne 24. října 2018 bylo pak potvrzeno dřívější stanovisko, že studijní program je dostatečně zajištěn pro uskutečňování Právnickou fakultou UP. RVH tedy s ohledem na své dřívější projednávání stejné žádosti schválila magisterský SP *Právo* bez potřeby vytvářet tříčlennou hodnotící komisi. Ačkoliv v dané situaci mohla být žádost projednána hodnotiteli, považuje hodnotící komise tehdejší postup RVH za racionální a odůvodnitelný v kontextu přechodného období.

Žádost o doktorský SP *Teoretické právní vědy* byla na RVH projednána dne 21. listopadu 2018. V její dokumentaci a v procesním postupu jejího projednávání nebyly shledány žádné nedostatky. Žádost byla před samotným projednáním v RVH posouzena metodikem s tím, že fakulta na jeho připomínky reagovala a žádost upravila. Dále byly k žádosti vypracovány tři hodnotící posudky. Všechny obsahovaly pouze určité dílčí připomínky, na které fakulta opět reagovala a žádost upravila. Následně byla žádost na zasedání RVH projednána a schválena.

6) V oblasti vzdělávání **Sociální práce** udělila RVH oprávnění k realizaci jedinému SP – bakalářskému SP *Sociální práce* uskutečňovanému na Filozofické fakultě (pouze v kombinované formě). Na UP existují ještě další dva bakalářské programy v OV *Sociální práce (Mezinárodní sociální a humanitární práce a Sociální práce)*, které se uskutečňují ve spolupráci Cyrilometodějské teologické fakulty a CARITAS VOŠ sociální v Olomouci, a byly tudíž akreditovány cestou programové akreditace NAÚ.

Záměr bakalářského SP *Sociální práce* schválil Akademický senát FF dne 9. října 2019. Předkladatelem byl proděkan pro studijní a sociální záležitosti, pracovník Katedry sociologie, andragogiky a kulturní antropologie, tedy pracoviště, které program Sociální práce připravilo a nyní uskutečňuje. Vědecká rada fakulty schválila návrh SP 6. listopadu 2019.

Již 11. prosince 2019 žádost projednala a schválila RVH s platností oprávnění do 8. 8. 2028 a s požadavkem na dílčí doplnění jednoho sylabu. Zpravodajem byl člen RVH, který ovšem nevykazuje odborné působení v dané či blízké OV (srov. čl. 9 odst. 8 Jednacího řádu RVH). Ani u dvou hodnotitelů žádosti nelze konstatovat, že jejich odbornost spadá do OV *Sociální práce*. Navíc, jeden z hodnotitelů je v žádosti uveden jako vyučující jednoho z povinně volitelných předmětů (Civilní proces pro sociální pracovníky), takže je jako hodnotitel žádosti ve střetu zájmů. Jak ve svém hodnotícím posudku, tak při projednávání na RVH se přitom tento hodnotitel kriticky vyjadřoval k malému prostoru výuky práva v návrhu studijního plánu a požadoval její posílení. V roli zapojeného vyučujícího, v roli hodnotitele i následně jako člen rozhodujícího orgánu (RVH) tedy přímo a aktivně působil ve střetu zájmů.

Hodnotící komise shledala, že návrh SP má všechny požadované náležitosti, splňuje dané standardy a z odborného hlediska je relevantně koncipován. Z popisu některých předmětů nevyplývá, že by bylo zaručeno, aby do obsahu studia byly zařazeny soudobé teorie a teoreticky zdůvodněné přístupy. To se týká zejména klíčového předmětu *Teorie a metody sociální práce*. Uvedené „nedokonalosti“ program nediskvalifikují a je možné je dořešit v průběhu realizace. Do studia by měly být zařazeny některé soudobé přístupy sociální práce s klienty (jmenovitě přístupy zaměřené na zdroje klienta a participativní přístupy). Ty jsou sice v dokumentaci okrajově zmíněny, nejsou však přímo zařazeny mezi témata, která mají být předmětem studia.

Hodnotící komise chce příkladem tohoto SP poukázat na skutečnost, že povinností RVH je posoudit a vyhodnotit kvalitu a aktuálnost obsahu studia, zejména pak obsahovou stránku studijního plánu, eventuálně je kriticky připomínkovat, čemuž ovšem nemůže dostát v případech, kdy se na zpracování posudků nepodílí žádný kvalifikovaný odborník působící v oboru. Vlastní hodnocení obsahu nelze nahradit poukazem na skutečnost, že k návrhu SP vydal státní regulátor či Asociace vzdělavatelů v sociální práci souhlasné stanovisko.

Vzhledem k tomu, že nedostatek kvalifikovaného posouzení odborně obsahových aspektů žádostí o schválení SP není ojedinělým jevem, doporučuje hodnotící komise jak RVH UP, tak orgánům NAÚ uvážit, jak do budoucna posílit požadavek „oborové blízkosti“ a odborné kvalifikace posuzovatele a zajistit odborné posouzení žádostí akademicky erudovaným pracovníkem (přinejmenším akademicky aktivním Ph.D., lépe docentem) v oboru, jehož se obsah navrhovaného SP týká.

7) V oblasti vzdělávání ***Tělesná výchova a sport; Kinantropologie*** hodnotící komise prověřila dokumentaci bakalářského SP *Aplikované pohybové aktivity – speciálně pedagogický základ* a navazujícího magisterského SP *Aplikované pohybové aktivity – poradenství ve speciální pedagogice*. Vyjádření k nim je zahrnuto v odstavci 4) u OV *Neučitelská pedagogika a Učitelství*.

8) V oblasti vzdělávání **Sociologie** hodnotící komise prověřila dokumentaci navazujícího magisterského SP a doktorského SP *Kulturní antropologie*.

V obsahu obou žádostí a v procesu projednání doktorského SP *Kulturní antropologie* neshledala komise žádné nedostatky.

V dokumentaci o posuzování a schvalování žádosti navazujícího magisterského SP *Kulturní antropologie* shledala nedořešený rozpor v údajích o formě studia. V žádosti samé se uvádí, že předkladatel hodlá uskutečňovat pouze prezenční formu studia.² V posudku metodika jsou ovšem zatrženy všechny tři možnosti, tj. forma prezenční, kombinovaná i distanční. Zpravodaj ve svém posudku indikuje rozpor,³ žádá věc vyjasnit a doporučuje udělit oprávnění pouze pro prezenční formu. V zápise z jednání RVH ze dne 19. září 2018 není u projednání této žádosti uveden žádný záznam o vyjasnění formy studia či o diskusi, pouze je uvedeno usnesení č. 79/2018, jímž RVH „schvaluje navazující magisterský studijní program Kulturní antropologie v prezenční a kombinované formě studia“. Rovněž vydané osvědčení tohoto usnesení z 15. listopadu 2018 uvádí schválení prezenční a kombinované formy. V tabulkovém přehledu projednaných SP, jenž je přílohou Sebehodnotící zprávy, je u tohoto SP také uvedena prezenční i kombinovaná forma. Hodnotící komise má za to, že zde došlo buď k chybnému usnesení RVH nebo k chybnému záznamu o něm. Doporučuje usnesení prověřit a dokumentaci opravit. Z veřejně dostupné nabídky studijních programů lze aktuálně vyčíst, že navazující magisterský SP *Kulturní antropologie* je otevřen pouze ve formě prezenčního studia.

U obou SP se hodnotící komise opět pozastavovala nad tím, zda je splněn požadavek, aby zpravodajem návrhu SP byl jmenován odborník působící v dané či blízké OV, a zda lze od hodnotitelů v pracovní komisi reálně očekávat jak odborné, tak nestranné posouzení obsahu navrženého SP. Jakkoli jsou návrhy obou SP nazvány *Kulturní antropologie*, obsahově jsou zaměřeny zřetelně do oblasti sociálních věd, méně na kulturní či historické aspekty. Formálně správně i věcně oprávněně je tedy žádost zařazena do OV *Sociologie*. V případě navazujícího magisterského SP *Kulturní antropologie* ovšem ani zpravodaj, ani ostatní dva členové pracovní komise nepůsobí v OV *Sociologie* a nad blízkostí jejich odborného zaměření k OV *Sociologie* lze klást otázky. V případě doktorského SP *Kulturní antropologie* je tomu v případě zpravodaje obdobně. Jeden z členů pracovní komise sice v OV *Sociologie* působí, ovšem jako akademický funkcionář předkládající fakulty a jako pracovník Katedry sociologie, andragogiky a kulturní antropologie, jež má navrhovaný SP uskutečňovat, se v roli hodnotitele ocitá ve zřejmém střetu zájmů. Nezávislé odborné posouzení zde neproběhlo.

Doporučení k nápravě výše uvedených nedostatků je zahrnuto do závěrečné části této kapitoly hodnotící zprávy (viz text uvedený níže).

2 Explicitně na str. 4; tomu odpovídá i podoba studijních plánů na str. 6–9 žádosti.

3 Odst. 4; v elektronické verzi žádosti je prý uvedena forma prezenční i kombinovaná.

9) V oblasti vzdělávání **Vědy o umění a kultuře** hodnotící komise prověřila dokumentaci bakalářského SP *Muzikologie*.

Žádosti se týká rozšíření již dříve uděleného oprávnění uskutečňovat uvedený SP v prezenční formě, a sice o formu kombinovanou. Pracovní komise při svém hodnocení u dvou položek, jež jsou pro kombinovanou formu výuky klíčové (minimální penzum 80 hod. prezenční výuky a dostupnost výukových opor), požádala předkladatele o doplnění materiálů, jehož se jí dostalo. Zpravodaj v rozpravě RVH uvedl, že připomínky komise byly vypořádány a žádost doporučil ke schválení.

Hodnotící komise v obsahu žádosti o uskutečňování SP ani v procesu jejího projednávání neshledala žádné nedostatky. Doplnění materiálů, které pracovní skupině poskytl garant SP, sice hodnotící komise neměla k dispozici, ale nemá žádnou pochybnost o stanovisku a doporučení zpravodaje.

10) V oblasti vzdělávání **Zdravotnické obory** byly na UP ve sledovaném období schváleny následující bakalářské SP: *Ergoterapie*, *Fyzioterapie*, *Všeobecné ošetřovatelství*, *Pediatrické ošetřovatelství* a *Radiologická asistence*. Bakalářský SP *Fyzioterapie* byl akreditován jak v českém, tak i v anglickém jazyce. Ostatní programy byly akreditovány pouze v českém jazyce. Studijní program *Všeobecné ošetřovatelství* byl akreditován jak v prezenční, tak i kombinované formě studia. Ostatní bakalářské programy byly akreditovány pouze v prezenční formě studia. Ke kombinované formě studia byl předložen seznam webových odkazů, kde jsou umístěny studijní opory. Ke všem uvedeným SP vydalo Ministerstvo zdravotnictví jako uznávací orgán „Povolení k oprávnění absolventů studijního programu vykonávat zdravotnické povolání“.

Všechny uvedené zdravotnické bakalářské SP byly navrženy a schváleny jako programy „akademicky zaměřené“. Toto zařazení nepovažuje hodnotící komise za správné, neboť není v souladu s Nařízením vlády č. 274/2016 Sb., o standardech pro akreditace ve vysokém školství. Profil absolventa, obsah studijního plánu, náplň státní závěrečné zkoušky i personální zaměření odpovídá u těchto programů profesnímu zaměření. Velkou roli hraje spolupráce s praxí, proto je i mezi vyučujícími větší počet odborníků z praxe a značná část akademických pracovníků nevykazuje vědeckou činnost v oboru, která by odpovídala kritériím pro akademicky zaměřený SP. Hodnotící komise pro srovnání uvádí, že podle dostupných údajů (např. v Registru vysokých škol a uskutečňovaných studijních programů, viz <https://regvssp.msmt.cz/registrvssp/>) jsou obdobně zaměřené bakalářské studijní programy na jiných vysokých školách uskutečňovány jako profesně zaměřené.

Při jednání s hodnotící komisí představitelé UP k této věci uvedli, že praxi uvádět i profesně zaměřené bakalářské SP jako „akademické“ zavedla UP na základě informace, která prý zazněla na jednom ze seminářů NAÚ v souvislosti s návazností stupňů vzdělávání v jednotlivých oborech (tj. předpokladu, že doktorské studium by mělo navazovat na předchozí akademicky zaměřené SP). Při bližším prošetření hodnotící komise zjistila, že žádné stanovisko, metodika či oficiální informace nebyly v této věci ze strany NAÚ vydány. Hodnotící komise má za to, že tuto problematiku je vhodné řešit na všech vysokých školách v ČR jednotně, a to podle reálného zaměření, obsahu a cílů studia.

V hodnoceném období RVH schválila v OV *Zdravotnické obory* tři navazující magisterské SP: *Aplikovaná fyzioterapie*, *Organizace a řízení ve zdravotnictví* a *Zobrazovací technologie v radiologii*.

U těchto magisterských SP vznášejí hodnotící komise stejnou námitku proti jejich zařazení mezi „akademicky zaměřené“ programy, jako je uvedeno výše k programům bakalářským. Jejich zaměření je profesní, vazba na výzkumnou činnost méně výrazná a na výuce se v souladu s profesním charakterem studijního plánu podílí velký počet odborníků z praxe.

Hodnotící komise shledala, že navazující magisterský SP *Organizace a řízení ve zdravotnictví* nebyl v žádosti uveden jako program kombinovaný, nýbrž jako SP spadající pouze do OV *Zdravotnické obory*. Toto zařazení nebylo v rámci projednávání nijak přezkoumáno či hodnoceno a RVH tuto žádost dne 13. listopadu 2019 schválila. Hodnotící komise má za to, že se jedná o SP kombinovaný, jehož příslušná část měla být posouzena podle kritérií OV *Ekonomické obory*. Část studijního plánu a dva z okruhů státní závěrečné zkoušky zcela zjevně patří do ekonomické oblasti vzdělávání (viz popis zkoušky: „Obsah teoretické části státní závěrečné zkoušky se skládá ze tří základních okruhů: (1.) Management zdravotnictví: zdravotnická organizace a její řízení, manažerské role, procesy a dovednosti manažera, krizový management, lidské zdroje a personalistika; (2.) Veřejné zdravotnictví a zdravotnické právo: zdravotní a sociální politika, zdravotnické systémy, právo a etika v managementu; (3.) Ekonomika zdravotnictví: ekonomika, financování a účetnictví ve zdravotnických službách, marketing“). Pro srovnání hodnotící komise uvádí, že obdobné studijní programy, které jsou uskutečňovány či předloženy k akreditaci na jiných univerzitách (například na Univerzitě Jana Evangelisty Purkyně v Ústí nad Labem nebo na Jihočeské univerzitě v Českých Budějovicích), jsou evidovány jako kombinované a jsou posuzované v obou příslušných OV. Hodnotící komise má za to, že vzhledem k tomu, že univerzitě nebyla udělena IA pro oblast *Ekonomické obory*, žádost SP *Organizace a řízení ve zdravotnictví* neměla být projednána v rámci IA, nýbrž měla být podána jako žádost o akreditaci daného SP na NAÚ.

V hodnoceném období schválila RVH v OV *Zdravotnické obory* také doktorský SP *Ošetřovatelství* (usnesení č. 260/2018). Také u této žádosti hodnotící komise vznášejí otázku, zda byla vhodným způsobem sestavena pracovní skupina, jejímž úkolem bylo žádost prověřit a vypracovat pro RVH hodnotící stanovisko. Garant daného doktorského SP uvedený v žádosti je současně členem RVH a byl též jmenován 1. hodnotitelem této žádosti, což je zjevný střet rolí. Zpravodajem byl pracovník z Ústavu klinické a molekulární patologie Lékařské fakulty UP, což je jistě vyhovující volba. Ovšem druhým hodnotitelem žádosti byl student lékařské fakulty, který je zároveň členem RVH. Ke jmenování tohoto hodnotitele je třeba namítnout, že od studenta, který ještě neabsolvoval své magisterské studium, nelze žádat hodnocení návrhu doktorského SP, navíc mimo vlastní OV, v níž se vzdělává. Hodnotící komise má za to, že v daném případě ani jeden z hodnotitelů neměl být o posouzení návrhu žádán. Po obsahové stránce ocenila hodnotící komise kritickou rozvahu garanta, jenž v sebehodnotící zprávě charakterizoval silné i slabé stránky programu. Úsilí zlepšit personální zajištění a posílit vědecko-výzkumnou činnost je jistě třeba podporovat i kontrolovat.

Hodnotící komise podrobně prověřila dokumentaci bakalářského SP *Všeobecné ošetřovatelství*. Jedná se o tradiční SP, jehož výuka má na UP dlouhou historii. V žádosti SP hodnotící komise však postrádá přílohu E (Sebehodnotící zprávu). Lze konstatovat, že jak personální zajištění, tak související

tvůrčí činnost odpovídá požadavkům (platí ovšem výhrada vůči zařazení SP mezi „akademické“, jedná se o typicky profesní SP). Dokumentace o projednávání žádosti na RVH je úplná a v pořádku.

Návrhu bakalářského SP *Pediatrické ošetřovatelství* věnovala hodnotící komise detailní pozornost, neboť se v dané oblasti vzdělávání jedná o nově zaváděný SP – do českého zdravotnického legislativního systému byl zařazen teprve v roce 2017. UP jej připravila v rámci svého ESF projektu, a to již v roce 2018. U nových oborových specializací bývá často obtížné zajistit odpovídající garanty předmětů a kvalifikované odborné vyučující. Vzhledem k odborným specifikům pediatrického ošetřovatelství (kvůli nimž je tento SP zaváděn) je v případě tohoto SP nutné dbát na odpovídající pediatrickou specializaci vyučujících a neřešit zajištění příslušných předmětů náhradním způsobem, např. odborníky na ošetřovatelství všeobecné. Z žádosti o schválení SP je patrné, že někteří odborníci z pediatrického ošetřovatelství vstupují do velkého počtu předmětů (jeden odborník z praxe vstupuje dokonce do 24 předmětů, z nichž asi 7 jsou předměty odborné praxe). Je zřejmé, že pedagogickou zátěž by bylo vhodné rozložit na více vyučujících osob. Personální zajištění SP však zřejmě naráží na nedostatek vhodně kvalifikovaných pedagogů. U některých předmětů jsou do výuky zapojeni vyučující, jejichž odborné zaměření neodpovídá obsahu předmětu, tj. nemají odpovídající vzdělání v oboru a ani související tvůrčí činnost (nejvýraznějším příkladem je v tomto ohledu jeden z vyučujících bez vědecké hodnosti, který vystudoval Ukrajinskou filologii a Filosofii a kromě *Úvodu do filosofie* se podílí také na výuce předmětů *Komunikace ve zdravotnictví*, *Sociologie* a *Etika v ošetřovatelství*; zatím nevykazuje žádnou publikační činnost; v navazujícím magisterském SP *Organizace a řízení ve zdravotnictví* přitom jmenovaný současně vyučuje odbornou angličtinu). Hodnotící komise u tohoto nového SP shledala, že Sebehodnotící zpráva, která je jako příloha E součástí návrhu SP, je zpracována velmi stručně, zcela obecně a formálně, takže neposkytuje žádnou kontrolovatelnou představu o předpokládaném rozvoji programu ani o zlepšení jeho personálního zajištění. Komise proto doporučuje, aby RVH u tohoto SP kvalitu jeho uskutečňování, zejména personální zajištění výuky a odbornou kvalifikaci předmětových garantů, brzy podrobila průběžné kontrole. Současně komise upozorňuje, že je nutné koncepčně rozvíjet také tvůrčí činnost, která by odpovídala odbornému zaměření daného SP, a vyhodnocovat, jak se při uskutečňování programu uplatňuje.

K navazujícímu magisterskému SP *Organizace a řízení ve zdravotnictví* hodnotící komise shledala, že se uvedená tvůrčí činnost pracoviště přímo netýká zaměření daného programu (v žádosti jsou uvedeny tři výzkumné projekty pracoviště, které však patří ke klinickým oborům medicíny a ošetřovatelství; dále jsou uvedeny rozvojové projekty ESF, které souvisejí s rozvojem infrastruktury, nikoli však s vědeckou činností). Souvisí to zřejmě s tím, že předměty z oblasti managementu a ekonomiky jsou z velké části zajištěny odborníky z praxe či z jiných vysokých škol. Vzhledem k tomu, že u navazujícího magisterského SP je nutné provázání výuky s tvůrčí činností pracoviště (mj. při vedení diplomových prací), je na místě oborově specifickou tvůrčí činnost posílit a s uskutečňováním daného SP ji provázet.

Navazující magisterský SP *Zobrazovací technologie v radiodiagnostice* je v ČR jedinečný. Absolventi získávají specializovanou způsobilost podle nařízení vlády č. 31/2010. Podobně jako u předchozího

SP je výuka zajištěna s výrazným zapojením odborníků z praxe. Hodnotící komise doporučuje, aby fakulta věnovala náležitou pozornost personálnímu zajištění, odbornému růstu vlastních vyučujících a rozvoji výzkumné činnosti v oboru.

Doporučení k nápravě výše uvedených nedostatků je zahrnuto do závěrečné části této kapitoly hodnotící zprávy (níže).

11) V oblasti vzdělávání **Vědy o Zemi** RVH v daném období schválila celkem 21 SP (8 bakalářských, 8 navazujících magisterských a 5 doktorských), z nich řadu – v doktorském stupni většinu – paralelně s výukou v českém a anglickém jazyce. Hodnotící komise prověřila dokumentaci projednávání a schvalování bakalářského SP *Petroleum Engineering* a navazujícího magisterského SP *Development Studies and Foresight*.

Bakalářský SP *Petroleum Engineering* byl od počátku koncipován a navrhován pro projekt realizace výuky mimo sídlo UP, a to ve městě Erbil, v autonomní oblasti Kurdistan, v Iráku. Nejprve byl v rámci IA projednán a usnesením RVH dne 12. června 2019 schválen s tím, že zcela spadá do OV *Vědy o zemi* (100 %). Hodnotící komise neměla k dispozici dokumenty, které se týkaly této první fáze projednávání a schvalování žádosti v rámci IA, vycházela tedy pouze z údaje o schválení žádosti, který je v tabulkové příloze ke kap. 3.5 Sebehodnotící zprávy (Projednané SP). Po námitce vznesené ze strany NAÚ, že takto koncipovaný SP svým obsahem spadá také do OV *Těžba a zpracování nerostných surovin*, předkladatel žádost přepracoval (kromě příslušnosti ke dvěma OV, totiž 70 % *Vědy o Zemi* a 30 % *Těžba a zpracování nerostných surovin*, je v nové žádosti také jiný garant SP). Vzhledem k tomu, že pro OV *Těžba a zpracování nerostných surovin* nemá UP uděleno oprávnění v rámci IA, bylo nutné návrh podat NAÚ jako žádost o akreditaci studijního programu. Přepracovaný návrh standardním způsobem posoudila pracovní komise RVH; její zpravodaj ve stanovisku uvádí, že spis byl upraven a doplněn podle připomínek hodnotitelů a po konzultacích s NAÚ. RVH žádost dne 25. března 2020 projednala a doporučila ji k předložení NAÚ. Rada NAÚ na základě posouzení žádosti udělila dne 24. listopadu 2020 tomuto programu akreditaci na dobu pěti let.

Hodnotící komise na základě dokumentace i jednání s představiteli UP shledala, že konečný výsledek projednání návrhu odpovídá všem předpisům a standardům. Na příběhu vzniku tohoto SP a na průběhu jeho projednávání se zřetelně ukázalo, jaké možnosti udělení IA vysokým školám poskytuje pro naplňování jejich strategických vizí a rozvojových projektů, a ovšem také, jaké nároky to klade na všechny zúčastněné aktéry (konkrétní navrhovatele SP, univerzitní orgány na straně předkladatele, na hodnotící, rozhodovací a kontrolní činnost RVH a NAÚ) a na vyváženou souhru jejich rolí. Upřesnění metodiky, k němuž v této souvislosti došlo, do budoucna již poskytuje instrukce, jak postupovat v otázkách zajištění výuky mimo sídlo VŠ (zejména v zahraničí).

V případě navazujícího magisterského SP *Development Studies and Foresight* se jedná o vytvoření paralelního SP vyučovaného v anglickém jazyce k již několik let úspěšně uskutečňovanému SP *Mezinárodní rozvojová a environmentální studia*, který byl a je vyučován v češtině. Program má vytvořeny tři specializace: *International Development Studies*, *Foresight* a *Global Development Policy*. Český vyučovaný SP je již od roku 2016 uskutečňován ve spolupráci se dvěma zahraničními VŠ

(University of Clermont Auvergne ve Francii formou Joint Degree a University of Pavia v Itálii formou Double Degree); anglicky vyučovaný SP bude také uskutečňován v této spolupráci.

V roce 2020 byl dodatečně projednán návrh na rozšíření SP, totiž na uskutečňování výuky v Erbílu (k projektu souhrnně – viz text uvedený níže). Součástí dokumentace SP, kterou mohla hodnotící komise projít, je příslušný zápis o jednání RVH ze dne 25. března 2020, kdy byly projednány požadavky podle novelizované metodiky NAÚ. Součástí spisu je též zápis o hlasování RVH ze dne 26. března 2020, jímž RVH návrh na rozšíření schválila, a také dopis předsedovi NAÚ se zprávou o tomto usnesení a s požadovaným doplněným spisem SP (včetně informací o personálním, prostorovém, materiálním, informačním a finančním zabezpečení výuky a o způsobu uskutečňování daného SP v Erbílu).

Na schválené podobě SP ani v proceduře jeho projednávání neshledala hodnotící komise žádné relevantní nedostatky (drobné administrativní nepřesnosti, jako např. chybně uvedená OV *Vědy o umění a kultuře* v hodnotícím posudku zpravodaje, na věcném obsahu návrhu a na správnosti jeho posouzení nic nemění).

Celkové hodnocení a doporučení pro agendu SP a vzdělávací činnosti

Ze všech hodnocených činností UP prošla právě oblast akreditací SP, řízení a hodnocení vzdělávací činnosti v daném období nejzásadnější proměnou. Proto se jí hodnotící komise věnovala podrobně a relativně nejvíce.

Ze všech materiálů, s nimiž se hodnotící komise mohla seznámit, i z jednání s představiteli UP jednoznačně vyplynulo, že vedení UP i příslušné univerzitní orgány věnovaly této agendě v uplynulých letech soustředěnou pozornost a mnoho úsilí. V návaznosti na novelu zákona o vysokých školách připravila UP strategii postupu při implementaci jeho reformních ustanovení, zpracovala strategické dokumenty (především *Dlouhodobý záměr UP na období 2016–2020* a na něj navazující každoroční *Plány realizace*), novelizovala a doplnila své vnitřní předpisy a ustavila jako nový akademický orgán RVH. V kontextu příprav žádosti o udělení IA vedly orgány univerzity a představitelé jejich součástí intenzivní rozhovory, které vyústily v zásadní shodu na strategických cílech i nástrojích k jejich dosažení. Při jednáních hodnotící komise s vedením UP a s představiteli RVH vyplynulo, že nastavení celého systému projednávání a schvalování žádostí SP, procesů jejich hodnocení a rozhodování či způsob sestavení nominací členů RVH je založeno na této důkladné **koncepční rozvaze**, která vedla ke konsensu orgánů UP a vyústila v přijetí uvedených strategických dokumentů a vnitřních předpisů. Z rozhovoru hodnotící komise s představiteli UP i ze skutečnosti, že některé z interních předpisů upravujících tuto agendu byly již mezitím novelizovány, také zřetelně vyplynulo, že UP tuto oblast nadále vyhodnocuje a nastavená pravidla i procesy má zájem zlepšovat. Konkrétně např. UP počítá s tím, že kolem roku 2024, zhruba v polovině doby platnosti IA a v dostatečném předstihu před další vlnou „reakreditací“ SP, provede komplexní vyhodnocení dosavadního uskutečňování výuky i souvisejících pravidel a procesů.

Jako dílčí souhrny svého hodnocení, podněty k uvážení a doporučení k dalšímu zlepšení v této oblasti nabízí hodnotící komise následující vyjádření.

Hodnotící komise si nad informacemi poskytnutými v Sebehodnotící zprávě a jejích přílohách a nad podrobnou dokumentací vybraných SP často pokládala otázky nad tím, jak RVH nakládá s rozhodnutími o **době platnosti** udělovaného oprávnění k uskutečňování SP.

První otázka, týkající se takřka 300 SP, u nichž byla doba platnosti stanovena **jen na několik málo let** (většinou na dobu kratší, než je standardní doba studia), se vyjasnila v rozhovoru s představiteli UP. Postup souvisel s tím, že RVH hned na začátku svého působení na UP rozvrhla celkovou reformu studijní nabídky a transformaci dosavadních studijních oborů do nových SP do dvou typů projednávání. První z nich pracoval s mezikrokem dočasného „prodloužení“, resp. schválení vybraných SP v provizorní podobě na omezenou dobu, druhý směřoval k „definitivnímu“ schválení nových SP na maximální dobu platnosti. Pro první způsob UP vyčlenila mimo jiné ty z dlouhodobě realizovaných programů, resp. oborů, které měly projít důkladnějšími koncepčními úpravami, například kvůli sjednocení a koordinaci nových SP napříč univerzitou (zejména učitelské programy), a u nichž proto příprava transformace vyžadovala přiměřeně delší lhůtu. Tyto programy byly sestaveny do „bloků“ a na základě vyhodnocení Pedagogickou komisí UP a RVH byly na podzim roku 2018 „hromadně“ schváleny (de facto „prodlouženy“) na několik let. Druhým způsobem, bez mezikroku dočasného řešení, byly projednávány návrhy SP, které splňovaly již veškerá kritéria stanovená podle nových pravidel a byly v souladu se schválenou strategií rozvoje vzdělávací činnosti UP. Takové žádosti schvalovala RVH již od léta 2019 a obvykle jim udělovala oprávnění na maximální dobu.

Hodnotící komise toto vysvětlení přijala. Za důležitou okolnost přitom považovala skutečnost, že k dohodě o způsobu provizorního „prodloužení“ oborů a k nastartování celého procesu příprav došlo ještě před vydáním novely zákona o vysokých školách č. 168/2018 Sb., která nouzi časových lhůt k projednání nových SP vyřešila prodloužením doby platnosti dosavadních SP do konce roku 2024. Přijala také výslovné ujištění představitelů RVH, že při dalším projednávání bude všem těmto SP jednotlivě věnována detailní pozornost.

Druhá otázka ve věci doby platnosti udělených oprávnění uskutečňovat SP se týká uplatňování zásady, že u všech návrhů, které jsou schvalovány na maximální možnou dobu, stanoví RVH dobu platnosti **maximálně do 8. srpna 2028**. Je to dáno ustanovením vnitřního předpisu (čl. 7 odst. 3 normy Akreditace a schvalování SP): „Doba platnosti schválení studijního programu však nesmí překročit dobu platnosti institucionální akreditace UP v dané oblasti vzdělávání.“ Hodnotící komise toto normativní ustanovení považuje za velmi problematické, neboť neumožňuje zajistit nabídku platných SP na dobu po stanoveném datu platnosti IA a po tomto termínu se UP může ocitnout se svou studijní nabídkou v kritické nouzi. Hodnotící komise proto doporučuje, aby UP v této věci zvážila změnu svého předpisu a při rozhodování o udělení oprávnění studijním programům pracovala s určením doby platnosti na průběžném principu (na základě data rozhodnutí RVH). Z právního hlediska nic nebrání tomu, aby po úpravě svých vnitřních předpisů UP v rámci udělené IA schvalovala své SP s dobou platnosti uděleného oprávnění, jež bude přesahovat datum 8. srpna 2028.

Jinou problematikou, jež se na UP týká řady projednaných návrhů SP, je **otázka určení profilu SP na akademický či profesní**. Hodnotící komise shledala, že na UP jsou všechny SP, které byly v rámci IA projednány, označeny za akademické. Týká se to i takových SP, které jsou zřetelně zaměřeny na profesní přípravu ke konkrétním povoláním (v řadě případů k povoláním regulovaným) a u nichž jsou proto významnou částí studijního plánu prakticky orientované předměty a odborné praxe, čemuž odpovídá přiměřené zapojení neakademických odborníků z praxe do výuky. Při jednání s hodnotící komisí uváděli představitelé UP jako argument pro tento postup ústní informaci, která prý zazněla ze strany představitele NAÚ. Hodnotící komise má ale za to, že v souladu s platnými předpisy má určení profilu SP odpovídat reálnému zaměření daného SP, obsahu jeho studijního plánu, deklarovanému cíli studia a profilu absolventa.

Z dokumentace vybraných SP, které RVH ve sledovaném období projednávala, i z rozhovoru s představiteli UP hodnotící komise seznala, že ačkoli pravidla počítají s využíváním **externích hodnotitelů** k posouzení žádostí o schválení SP, tato možnost v dosavadní praxi RVH nijak výrazněji využívána není. Z 28 studijních programů, které hodnotící komise v této věci prověřila, nebyl ani v jednom případě k roli zpravodaje či hodnotitele přizván externí pracovník, který by nebyl členem RVH nebo nebyl zaměstnancem UP. Pouze ve třech případech z 28 podrobněji kontrolovaných SP byli členy pracovní komise jmenováni odborníci mimo RVH, vždy se však jednalo o pracovníky UP (týká se SP *Italština a italská kultura*, *Korejština pro hospodářskou praxi* a *English Philology*, u nichž byl vždy jeden člen komise mimo RVH). Jediná osoba, která není zaměstnancem UP a byla v řadě pracovních komisí, působí jako řádný člen RVH. Z uvedeného vyplývá, že vnější pohled expertů z oboru, do něhož žádost spadá, nebývá v činnosti RVH uplatňován v potřebné míře. Tento aspekt vyniká zvláště při srovnání uvedené praxe se způsobem posuzování v případě, kdy jsou žádosti o akreditaci SP předloženy NAÚ. Hodnotící komise doporučuje orgánům UP upravit praxi tak, aby se na hodnocení návrhů a tvorbě stanoviska pro RVH výrazněji podíleli externí odborníci.

Ke jmenování externích hodnotitelů nedocházelo ani v případech, kdy UP neměla mezi členy RVH členy s odpovídajícím odborným zaměřením. V těchto případech – a bylo jich poměrně značné množství – docházelo k posouzení návrhu SP hodnotiteli z **blízkých oblastí vzdělávání** spadajících do příslušného panelu. S odbornou „blízkostí“ se však přitom nezřídka nakládalo volně (např. pro posouzení magisterského SP *Katolická teologie* byla jmenována komise ve složení: zpravodaj z OV *Vědy o umění a kultuře* a oba hodnotitelé z OV *Historické vědy*; pro bakalářský SP *Sociální práce* byl jmenován zpravodaj z OV *Historické vědy*, 1. hodnotitel z OV *Právo* a 2. hodnotitel z OV *Historické vědy* apod.). Kritické odborné posouzení obsahové stránky žádostí, jež je nezbytným předpokladem kvalitního posouzení a odpovědného rozhodování RVH o návrzích, není takovou praxí zaručeno.

V některých případech neodpovídalo **odborné zaměření hodnotitelů** působnosti příslušného panelu, resp. dané OV (např. u doktorského SP *Psychiatrie* zařazeného do OV *Všeobecné lékařství a zubní lékařství* a patřícího tedy do panelu *Lékařské a zdravotnické vědy* působila pracovní komise ve složení: zpravodaj z OV *Zdravotnické obory*, 1. hodnotitel z OV *Vědy o zemi* a 2. hodnotitel z OV *Právo*). Ustanovení dané komise bylo tedy v rozporu s čl. 9 odst. 5 Jednacího řádu RVH, neboť byli jmenováni hodnotitelé, kteří odborně patří do jiných panelů RVH. Uvedený příklad doktorského SP *Psychiatrie*

specificky dokumentuje zřetelnou potřebu zapojovat jako hodnotitele externí odborníky, kteří působí v daném vědním oboru. Hodnotící komise proto opět doporučuje napříště řešit tuto problematiku přizváním externích hodnotitelů.

Jak již bylo u jednotlivých případů uvedeno výše, shledala hodnotící komise v postupech RVH opakovaně problém **střetu zájmů**. Ten nastal v řadě případů, kdy rolí zpravodajů či hodnotitelů žádostí byly pověřeny osoby, které měly k danému návrhu osobní vazbu či v procesu projednávání působily současně jako představitelé předkladatele návrhu. Kromě toho je problém střetu zájmů patrný také v zavedené praxi při rozhodování o návrzích (hlasování), kdy členové RVH zcela běžně neabstenují při rozhodování o žádostech, u nichž jsou ve střetu zájmů. V Jednacím řádu RVH je problematika střetu zájmů řešena jen zcela minimalisticky, v aspektu hlasování výslovně sporně.

V čl. 9. odst. 8 Jednací řád RVH uvádí, že „zpravodajem nemůže být určen garant studijního programu, o němž bude jednáno, nebo zaměstnanec pracovně zařazený na katedře, která studijní program garantuje.“ Střet zájmů u hodnotitelů vnitřní předpis neřeší. Hodnotící komise shledala, že v několika případech byly rolí hodnotitelů pověřeny osoby, které měly přímou osobní vazbu k předloženému návrhu. Nejvýrazněji je to patrné u doktorského SP *Ošetřovatelství*, u něhož byl hodnotitelem jmenován garant daného SP. Střet zájmu lze ovšem konstatovat i v dalších případech. Například u doktorského SP *Didaktika fyziky*, u něhož je jeho hodnotitel současně školitelem a členem oborové rady, dále u bakalářského SP *Nanotechnologie*, v němž je jeho hodnotitel současně garantem povinných základních teoretických předmětů. Stejně tak tomu je u doktorského SP *Kulturní antropologie*, jehož hodnotitel se má podílet na jeho výuce, je zde uveden jako školitel a člen oborové rady, nebo u SP *Vychovatelství*, jehož hodnotitel je garantem dvou povinných základních teoretických předmětů.

Při projednávání uvedené skutečnosti s hodnotící komisí představitelé RVH argumentovali tím, že zavedená praxe odpovídá obvyklým způsobům a že členové RVH při veškerém svém působení v Radě vždy odhlíží od svých fakultních či osobních zájmů a posuzují návrhy nestranně a přísně. Hodnotící komise zastává stanovisko, že takovou argumentací nelze námitce proti střetu zájmů čelit a že je nezbytné konfliktu rolí u členů RVH i případných externích hodnotitelů předcházet. Týká se to celého procesu přípravy, posuzování, hodnocení a schvalování žádostí, v němž mají být strana žádost předkládající a strana žádost posuzující, hodnotící a schvalující jednoznačně oddělené. Obecně není přípustné, aby se osoby, které mají personální vazbu k posuzovanému návrhu nebo reprezentují předkladatele, současně podílely na jeho hodnocení a schvalování. Hodnotící komise doporučuje UP změnit zavedenou praxi a ustanovení bránící střetu zájmů zanést do vnitřních předpisů.

Problém střetu zájmů se týká i způsobu rozhodování o návrzích. Z předpisů i ze zápisů z jednání RVH vyplývá, že členové RVH při hlasování o návrzích, k nimž mají přímou osobní vazbu, neabstenují. Pro případy, kdy se na přípravě žádosti členové RVH osobně podíleli, v návrhu SP figurují jako přímo zapojené osoby (garanti předmětů, školitelé, členové OR či dokonce garanti SP) nebo patří k akademickým funkcionářům fakulty či členům kateder, na nichž se má projednáváný SP uskutečňovat, nemá RVH zavedenu zásadu, že se člen RVH pro střet zájmů zdrží hlasování. Naopak, v čl. 10 odst. 7 Jednacího řádu RVH se výslovně uvádí, že i takových v případech, kdy je člen RVH

„současně garantem studijního programu, o němž je hlasováno, nebo je hlasováno o studijním programu fakulty, na níž je zaměstnán, má právo hlasovat.“ Hodnotící komise toto ustanovení shledává být v rozporu s obecně platnými zásadami, že strana předkládající má být v procesu hodnocení či rozhodování vždy oddělena od strany posuzující a rozhodující a že táž osoba nemůže v témže řízení jednat za obě strany. Kromě toho je toto ustanovení v rozporu také s vnitřním předpisem UP, konkrétně s ustanovením čl. 27 *Pravidel systému zajišťování kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností a vnitřního hodnocení kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností UP*. Toto sporné ustanovení bylo do Jednacího řádu RVH vneseno v rámci jeho novelizace v roce 2019, nebylo součástí předpisů, které byly posuzovány při rozhodování o udělení IA v roce 2018.

Hodnotící komise jednoznačně doporučuje upravit pravidla hlasování tak, aby se členové RVH nadále nepodíleli na rozhodování o návrzích, k nimž mají přímou osobní vazbu. Na činnost RVH mají být aplikovány zásady, které v obecné rovině formuluje čl. 27 vnitřního předpisu *Pravidla systému zajišťování kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností a vnitřního hodnocení kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností Univerzity Palackého v Olomouci* (Pravidla pro zamezení střetu zájmů).

S výše uvedenou problematikou souvisí také koncepční pojetí **personální skladby RVH**. Svou RVH si UP personálně obsadila způsobem, který vysokou mírou zastoupení akademických funkcionářů akcentuje těsné propojení RVH s vedením univerzity a fakult. Spolu se skutečností, že hned na počátku procesu příprav návrhů SP má klíčovou roli Pedagogická komise, jež je poradním orgánem rektora a již tvoří studijní proděkaní všech fakult, tak v celém systému příprav, posuzování, hodnocení a rozhodování o návrzích SP (a celé agendě RVH) výrazně dominuje zřetel exekutivního řízení nad aspekty relativně nezávislého hodnocení, zpětné vazby a kontroly kvality. V souhře orgánů akademické samosprávy se tím UP do jisté míry ochuzuje o důležitou dynamiku interní diskuse, která v institucionálním prostředí může vznikat pouze mezi relativně samostatnými a nezávislými tělesy, které ctí své odlišné role. Při příliš těsném personálním propojení však tato dynamika nefunguje.

Již ve svém rozhodnutí o udělení institucionální akreditace doporučila Rada NAÚ zvážit úpravu složení RVH UP tak, aby se snížil „důraz na hledisko zastoupení vedení fakult ve prospěch konstrukce Rady pro vnitřní hodnocení jako odborného, plně samostatného samosprávného akademického orgánu“. ⁴ S poukazem na působnost RVH bylo univerzitě sděleno, že NAÚ považuje vysoké zastoupení proděkanů fakult za problematické (navíc v součinnosti s Komisí pro kvalitu a s Pedagogickou komisí, které jsou také složeny primárně z proděkanů) a že složení RVH má především odrážet charakter a zaměření vzdělávací činnosti, nikoli rovnovážné zastoupení fakult. V příslušné pasáži Sebehodnotící zprávy, jež na toto doporučení reaguje, ⁵ sice UP uvedla informace o tom, jak je činnost RVH organizována a jaká pravidla platí pro pracovní komise či zpravodaje návrhů,

4 Odůvodnění rozhodnutí, část III., odst. 4a, odrážka 9.

5 Sebehodnotící zpráva, str. 30–31.

nicméně k meritu uvedeného doporučení se nevyjádřila. Ani z jednání představitelů UP s hodnotící komisí nevyplývalo, že by UP o úpravě složení a posílení charakteru RVH jako samostatného samosprávného akademického orgánu s menším zastoupením akademických funkcionářů ve smyslu uvedeného doporučení uvažovala.

Hodnotící komise proto doporučuje orgánům UP, aby se koncepční otázkou vhodného složení RVH znovu zabývaly a uvážily přitom odlišnost rolí akademických orgánů a důležitost jejich vzájemné souhry. Při nominacích členů RVH je zajisté vhodné orientovat se na vynikající odborníky s širokým nadhledem a se zkušenostmi s řízením akademických institucí, spíše je však vhodné využít potenciál vysoce erudovaných akademiků s morálním kreditem, kteří již nejsou aktuálně zatíženi exekutivními funkcemi. Z poslání RVH vyplývá, že svou specifickou funkci v akademické samosprávě naplní spíše tehdy, když bude pro vedoucí exekutivní orgány spíše partnerským grémiem, jež naplňuje společně vytčené cíle, nikoli však jen jejich efektivně sloužící prodlouženou rukou pro danou část agendy.

V oblasti administrativního zpracování a dokumentace projednávání žádostí lze v zavedené praxi RVH kladně ocenit zavedení podrobného **hodnotícího formuláře**, který pro každý návrh SP zpracovává tříčlenná pracovní komise vzdělávacího panelu RVH a v němž se vyjadřuje k příslušným aspektům návrhu a splnění požadovaných standardů. Obsah formuláře v zásadě odpovídá rozsahu položek, které jsou posuzovány při žádostech předkládaných ke schválení NAÚ. K položkám, jejichž posouzení by rozhodně nemělo chybět, ovšem patří také správnost zařazení SP do příslušné OV (OV je uvedena pouze v záhlaví jako informace uvedená předkladatelem, nepatří k hodnoceným položkám). Tuto otázku tedy hodnotící komise doporučuje do formuláře doplnit.

V záhlaví formuláře je pro hodnotitele uvedeno, aby v případě výběru jedné z možností odpovědi "z části", "ne" nebo "nedovedu posoudit" zformulovali **odůvodnění** a toto uvedli do příslušného textového pole. V případech, u nichž měla komise formuláře k dispozici, nebyla slovní odůvodnění ani zdaleka uváděna důsledně, a to i v takových případech, kde to bylo věcně žádoucí (potřebná zpětná vazba pro garanta či podnět k nápravě). **Slovní hodnocení** bylo v řadě případů využito zcela minimalisticky. Hodnotící komise doporučuje užívat je ve výrazně větší míře, zejména u položek, které nejsou jen formální kontrolou splnění určitého kritéria, nýbrž se týkají otázek kvalitativní povahy.

Další podnět k formulářům, který RVH doporučujeme uvážit, se týká formulace „**závěrečného doporučení**“, resp. předložení „stanoviska k žádosti“ (viz čl. 9 odst. 10 Jednacího řádu RVH). Ve formuláři, který předkládá zpravodaj, není jednoznačně uvedeno závěrečné vyjádření „stanoviska k žádosti“ či návrhu usnesení, nýbrž jen neurčitě nadepsané závěrečné pole „vyplní zpravodaj“. V řadě vyplněných formulářů, s nimiž měla komise možnost se seznámit, působí formulace zpravodajova závěrečného vyjádření dojmem, že vyjadřuje jen zpravodajovo vlastní „doporučení“, nikoli „stanovisko“ pracovní skupiny. Navíc, z formulací často vyplývá, že je zpravodaj formuloval sice s přihlédnutím k posouzení obou hodnotitelů, avšak nejspíš dříve, než se k připomínkám vyjádřil garant (srov. např. žádost č. 378, bakalářský SP *Sociální práce*: „Doporučení zpravodaje: Doporučuji ke schválení po vypořádání připomínek Hodnotitele 1.“). Hodnotící komise doporučuje upravit praxi tak, aby zpravodaj v závěru hodnocení jednoznačně vyjádřil stanovisko pracovní komise, a to jako

„souhlasné, souhlasné s výhradami nebo nesouhlasné“ (dle čl. 9 Jednacího řádu RVH), a aby se také explicitně vyjádřil k tomu, zda byly předkladatelem vypořádány všechny důležité připomínky. V zájmu posílení transparentní vazby mezi stanoviskem (k němuž má právo se vyjadřovat předkladatel) a projednáváním návrhu v plénu RVH také doporučujeme, aby stanovisko komise ve svém závěru přímo vyústilo do konkrétní formulace **návrhu usnesení** pro RVH.

Novou aktivitou, kterou UP minulých let rozvinula, je **uskutečňování výuky mimo vlastní pracoviště UP**, a to v zahraničí, ve městě Erbil v autonomní oblasti Kurdistán (Irák). Jedná se o strategickou iniciativu, kterou UP pojímá jako konkrétní způsob naplňování svého poslání při šíření vzdělanosti i jako dlouhodobý projekt filantropického charakteru, jímž UP naplňuje svou odpovědnost k lidské společnosti na mezinárodním poli (nabídka vzdělávání zahraničních studentů v jejich vlastní zemi prostřednictvím zahraničního kampusu). Výuka v Erbilu je zajištěna jednak udělením místní akreditace, jednak smluvní spoluprací s firmou Galiawa Groupe, která pro výuku zajišťuje výukové prostory a laboratoře. Podrobný popis personálního a infrastrukturního zajištění výuky i příslušná dokumentace o uvedené spolupráci jsou součástí žádosti o akreditaci bakalářského SP *Petroleum Engineering*, která byla schválena Radou NAÚ dne 24. listopadu 2020 (viz výše). Pro projekt v Erbilu schválila RVH rozšíření o místo realizace výuky u dříve schválených programů *Development Studies and Foresight, English Philology, Geoinformatics and Cartography, International Law, War and Peace a Music*.

UP vychází ze zásady, že výuka realizovaná mimo sídlo univerzity musí být zajištěna v plném rozsahu shodně s výukou v Olomouci. Obsah SP i pravidla pro zajištění výuky mimo vlastní pracoviště UP jsou zcela shodná s obsahem studia a pravidly pro zajištění výuky v sídle univerzity. Základním modelem pro konkrétní uskutečňování výuky má být nejprve bloková výuka předmětů v Erbilu, kterou budou zajišťovat vyučující UP, v posledním ročníku svého studia pak budou všichni studenti absolvovat výuku i závěrečné zkoušky v Olomouci. Praktickou uskutečnitelnost této formy výuky si v minulých letech UP již částečně ověřila uskutečněním přípravných kurzů pro uchazeče v rámci kurzů celoživotního vzdělávání.

Hodnotící komise z poskytnutých dokumentů i z jednání s představiteli UP seznala, že UP přistupuje k projektu odhodlaně a iniciativně a že si je současně vědoma jeho rizik a problematických aspektů.

III. Personální zabezpečení

Koncepce personální politiky je na UP zakotvena v *Dlouhodobém záměru UP na období 2016–2020*. Prioritou tohoto období je vytvoření jednotného systému metodického řízení a hodnocení, jakož i centralizace personalistické agendy na UP. Tuto problematiku pojímá vedení UP jako jeden z klíčových nástrojů pro strategické řízení univerzity a zajišťování kvality činností na všech jejích pracovištích v oblastech výuky i vědy a výzkumu. V tomto kontextu byla dokončena úprava vnitřních předpisů a norem (mj. *Vnitřní mzdový předpis, Pravidla systému zajišťování kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností, Pravidelné hodnocení zaměstnanců UP* aj.).

V roce 2016 byl implementován *Informační systém pro hodnocení akademických pracovníků* (IS HAP), který umožňuje efektivně hodnotit tvůrčí i vzdělávací činnost každého zaměstnance. Systém i procesy hodnocení, které jsou na něm založeny, umožňují koordinované a srovnatelné postupy v hodnocení pracovníků na všech součástech UP. Hodnocení každého jednotlivého pracovníka je v posledních letech pomocí tohoto systému prováděno v ročním cyklu. Podle vyjádření vedoucích představitelů UP poskytuje IS HAP svými přehledy strukturovaných informací o výsledcích a aktivitách pracovníků v oblasti tvůrčích činností a ve verbálně i datově vyjádřených hodnoceních velmi užitečný nástroj pro personální řízení jednotlivých pracovišť i univerzity jako celku.

V kontextu IA je při projednávání žádostí o schválení SP prověřováno, zda jsou naplněny příslušné standardy pro personální zajištění výuky a zda je toto personální zajištění stabilní a perspektivní. V sebehodnotící zprávě návrhu SP je pojednání o personálních aspektech povinně požadovanou součástí.

Pro rok 2020 si UP vytkla za úkol vytvoření kariérního řádu, který by měl být hlavním nástrojem řízení lidských zdrojů. V návaznosti na něj hodlá UP zpracovat také řád pracovní. UP získala projekt OP VVV *Rozvoj kapacit pro vědu a výzkum na UP*, v jehož rámci hodlá učinit potřebné přípravy a zpracovat uvedené dokumenty tak, aby v nejbližších letech mohla aspirovat na udělení *HR Award za excelenci v péči o lidské zdroje ve vědeckém prostředí*. Tím UP usiluje o harmonizaci strategického řízení lidských zdrojů i celého prostředí v personální oblasti s mezinárodními standardy excellence.

Hodnotící komise může konstatovat, že jak ze strategických dokumentů, výročních zpráv i Sebehodnotící zprávy a jejích příloh, tak z rozhovoru s představiteli i zaměstnanci UP vyplynulo, že UP věnuje personálnímu zabezpečení svých činností a jeho dalšímu zkvalitnění soustavnou péči a intenzivně tuto oblast rozvíjí. Univerzita dbá na profesní růst a rozvoj svých zaměstnanců, podporuje zvyšování akademických kvalifikací, rozvíjí programy podpory pro různé kategorie vědeckých, pedagogických i technických či administrativních pracovníků a nabízí rozmanité zaměstnanecké benefity. V posledním období, zajisté také vlivem udělení IA a plánovitým rozvojem systému vnitřního zajišťování kvality, dochází v této oblasti k výrazným změnám a kvalitativnímu posunu.

IV. Tvůrčí činnost

UP dlouhodobě úspěšně rozvíjí svoji tvůrčí činnost v širokém spektru vědních oblastí. V řadě z nich její pracoviště dosahují špičkových parametrů a jsou zapojena do mezinárodních vědeckých projektů a institucionálních sítí vědecké spolupráce.

Hodnotící komise se nezabývala přímým hodnocením výsledků tvůrčí činnosti, neboť takové hodnocení přísluší jiným orgánům (v roce 2020 probíhalo hodnocení v působnosti MŠMT podle tzv. Metodiky 17+). Soustředila se na systém vnitřního hodnocení tvůrčí činnosti UP a na jeho roli v řízení odborné činnosti pracovišť, na problematiku etiky v oblasti vědecké práce a na otázku, jaký význam pro UP mělo získání IA pro oblast tvůrčích činností (viz *Sebehodnotící zpráva*, zejména kap. 5.3 a 5.5).

Strategii rozvoje vědecké a výzkumné činnosti, rozvoj nástrojů k jejímu hodnocení a strategickému řízení má UP ukotvenu ve svých strategických dokumentech. Jako jedné z rozhodujících priorit věnuje zajištění, hodnocení a perspektivnímu rozvíjení tvůrčích činností soustředěnou pozornost na úrovni univerzitních orgánů, fakult i jednotlivých výzkumných pracovišť. UP bezesporu patří mezi přední výzkumné univerzity v ČR a je významným partnerem na poli vědecké spolupráce s tuzemskými i zahraničními institucemi.

Svým systémem administrace a hodnocení výsledků tvůrčích činností navazuje UP na *Národní politiku výzkumu, vývoje a inovací ČR* a vychází z její metodiky. Do roku 2018 postupovala UP při rozdělování institucionálních finančních prostředků pro oblast vědy a výzkumu na jednotlivé fakulty a výzkumná pracoviště bez dalších úprav podle vládní metodiky, jejíž parametry (tzv. body RIV a RUV) byly promítány na úroveň fakult a jejich dílčích pracovišť, na většině fakult dokonce až k jednotlivým autorům výsledků. V posledních letech začala být na UP v kontextu agendy orientované na zajištění a zlepšování kvality tvůrčích činností diskutována, rozvíjena a postupně implementována řada nástrojů, které do systému vnášejí prvky zohledňující vytčené priority podle strategických dokumentů UP. Na úrovni rektorátu UP byl v této souvislosti zřízen nový *Úsek pro strategické plánování a kvalitu*.

Z prvních kroků nové strategie je na místě uvést sjednocení evidence publikací a jiných tvůrčích činností, novelizace příslušných vnitřních norem a zejména rozhodnutí zavést vlastní komplexní **vnitřní systém hodnocení kvality tvůrčí činnosti**, který by kromě prvků Metodiky 17+ zohledňoval i další kritéria, která UP považuje za podstatná pro interní hodnocení (např. vlastní peer-review hodnocení vybraných výsledků). Nový systém hodnocení a jeho provázání s nástroji financování má uvnitř univerzity dlouhodobě podporovat aspekty stabilizační (mj. zajištění vědeckých týmů a potřebných infrastruktur), motivační (mj. diferenciací podle výkonu a přínosu) i strategické (mj. podpora strategických priorit, perspektivní investice, juniorské projekty atd.). Na vývoji tohoto systému UP v současné době intenzivně pracuje. Je připravován jako součást strategického záměru UP na období 2021+.

Jedním z nástrojů, s jehož integrací do nového systému hodnocení a řízení vědy a výzkumu UP počítá, je již výše zmíněný *Informační systém pro hodnocení akademických pracovníků* (IS HAP). Jeho posláním je (mimo jiné) sloužit také evidenci a pravidelnému hodnocení vědeckých aktivit a výsledků na individuálním principu. Umožňuje v dlouhodobé perspektivě hodnotit odborný růst pracovníků a poskytuje kvantitativně i kvalitativně strukturovaná data k celkovému hodnocení trendů. IS HAP vyvinula UP v rámci IPN Kvalita a nadále jej optimalizuje. Systém je užíván i na dalších pěti českých vysokých školách.

Poslední čtvrtstoletí znamená v dějinách UP mimořádně úspěšnou etapu kvantitativního i kvalitativního rozvoje vědeckých a výzkumných činností. Univerzita efektivně využila možnosti operačních a rozvojových programů EU a ČR a vybudovala nové infrastruktury jak pro stávající fakulty, jejich vědecká pracoviště a výzkumné týmy, tak i pro nové výzkumné skupiny a vědecká centra. Na Přírodovědecké fakultě byla vybudována dvě vědecká centra, jež ve svých oborech pěstují excelentní výzkum a patří k nejvýkonnějším vědeckým ústavům v ČR – *Regionální centrum pokročilých*

technologií a materiálů (RCPTM) a *Centrum regionu Haná pro biotechnologický a zemědělský výzkum* (CRH). Na Lékařské fakultě byl vybudován *Ústav molekulární a translační medicíny* (ÚMTM), na němž se rozvíjí základní a translační výzkum v oblasti biomedicíny, zejména infekčních nemocí a rakoviny.

Jak vyplývá z údajů ve *Výročních zprávách o činnosti UP*, rozvíjí se kvalitní věda a výzkum na všech součástech UP a v řadě vědních oborů dosahuje velmi dobrých výsledků. Například v roce 2018 byla UP nositelem celkem 186 grantových projektů (účelově financovaných externími poskytovateli) s celkovým finančním přínosem pro UP 394 mil. Kč, z toho 124 projektů Grantové agentury ČR, 47 projektů Ministerstva zdravotnictví a 18 projektů Technologické agentury ČR. Jak ve výzkumných činnostech, tak při uskutečňování doktorských SP využívá UP dlouhodobě také smluvní spolupráci s ústavu Akademie věd ČR.

V letech 2019–2020 se uvnitř UP rozvinul spor o založení vysokoškolského ústavu CATRIN (*Českého institutu výzkumu a pokročilých technologií*, resp. *Czech Advanced Technology and Research Institute*), v němž měla být sloučena dosavadní dvě výzkumná centra Přírodovědecké fakulty (RCPTM a CRH) a část *Ústavu molekulární a translační medicíny*. Tuto institucionální integraci podporovali jak ředitelé dosavadních center, tak rektor (a další orgány) UP s očekáváním, že tento krok přinese univerzitě jako celku posílení významu, lepší podmínky pro další rozvoj výzkumné instituce, větší interdisciplinární prostupnost a lepší šance na úspěšné prosazení v silné mezinárodní konkurenci. Proti návrhu se dlouhodobě stavěl děkan (a další orgány) Přírodovědecké fakulty, který vyvedení významné části dosavadní vědecké činnosti (a souvisejícího vyčlenění majetku, zaměstnanců a projektů) vnímal jako poškození fakulty, která svá vědecká centra pomáhala vybudovat. V procesu projednávání návrhu a rozhodování o něm se mezi představiteli obou stran odehrála řada konfliktů, do jejichž řešení musely vstoupit akademické orgány (zejména Akademický senát UP a Akademický senát Přírodovědecké fakulty). Spor postupně přesáhl vnitřní prostředí univerzity a byl průběžně medializován. V srpnu 2020 děkan Přírodovědecké fakulty podal se souhlasem Akademického senátu své fakulty správní žalobu proti rozhodnutí univerzitních orgánů o vzniku centra. Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy adresoval děkan podnět, aby prověřilo usnesení Akademického senátu UP, jímž vznik ústavu schválilo (AS UP v červnu 2020 schválil novelu Statutu UP, která zřízení ústavu obsahovala). Správní soud dne 25. září 2020 odmítl správní žalobu s tím, že dané procesy jsou vnitřní záležitostí univerzity, a soud nemá pravomoc do nich zasahovat. Krátce poté, dne 29. září 2020, vydali děkani všech fakult UP (včetně děkana Přírodovědecké fakulty) společné memorandum, v němž popsali situaci i rámec řešení problémů se zřízením Vysokoškolského ústavu CATRIN a zavázali se „usilovat o to, aby nejpozději k datu 1. 1. 2021 bylo dosaženo všeobecné dohody na podstatném obsahu a právním rámci ústavu“. K memorandu se svými podpisy připojili také rektor a předseda Akademického senátu UP. V prosinci 2020 ovšem došlo ze strany některých signatářů memoranda ke zpochybnění vytčeného data a rektor UP v této souvislosti oznámil rezignaci na svoji funkci k 30. dubnu 2021. Na základě usnesení Akademického senátu UP nabyl *Statut Českého institutu výzkumu a pokročilých technologií UP v Olomouci* účinnosti k 1. lednu 2021 a k témuž datu tzv. ústav CATRIN zahájil svou činnost.

Hodnotící komise jednala s představiteli UP 8. prosince 2020, tedy ve chvíli, kdy se dohodnutá lhůta k vyřešení sporných otázek krátila a k vyřešení zbývala ještě řada relevantních problémů, nicméně panovala křehká dohoda vyjádřená společným memorandumem. Za svůj úkol komise samozřejmě považovala do sporu nevstupovat a nevystupovat v roli arbitra, nýbrž (jen) posoudit, zda je UP i v takto vážném vnitřním sporu schopna jednat v souladu s danými pravidly a zásadami akademické samosprávy a zda jsou garantována pravidla a procesy při uskutečňování studijních programů podle standardů a podle odpovědnosti svěřené univerzitě udělením institucionální akreditace. Komise jednala s představiteli vedení UP (v čele s rektorem) a s představiteli Přírodovědecké fakulty (v čele s děkanem) o této věci odděleně. Z hlediska zajištění činností, které vyplývá z udělení IA, považuje hodnotící komise za podstatné, že neshledala žádné konkrétní případy, kde by se spor přímo promítal do uskutečňování studia. Předpokládané dopady do organizace a zajištění studijních programů, v nichž je výuka na Přírodovědecké fakultě s oblastí vědy a výzkumu úzce propojena, byly mezi příslušnými akademickými orgány a pracovníky řešeny, v řadě případů již konsensuálně dohodnuty. To se týká zejména nutných změn garantů u některých doktorských SP (např. SP *Nanotechnologie* či SP *Fyzikální chemie*) a zajištění přístupu doktorandů do laboratoří a dalších pracovišť, která mají být do ústavu CATRIN zahrnuta.

Hodnotící komise doporučuje, aby vedoucí orgány UP i Přírodovědecké fakulty věnovaly důsledkům zřízení ústavu CATRIN a jeho dopadu do zajištění souvisejících SP soustředěnou pozornost. Po dokončení převodu pracovišť, pracovníků a projektů by měla RVH zevrubně vyhodnotit, zda jsou dořešeny všechny otázky zajištění dotčených SP a zda zvolená řešení mají perspektivu dlouhodobé stability a jsou přínosná pro perspektivní rozvoj.

Jak vyplývá ze strategických dokumentů i ze Sebehodnotící zprávy, je si UP vědoma jistých rezerv a potenciálu k dalšímu rozvoji ve vědecké a výzkumné oblasti. Konkrétními kroky již směřuje ke zlepšení managementu výsledků vědy, jakož i zlepšení jejich komunikace a propagace. Svůj potenciál multidisciplinární vědecké instituce hodlá lépe využívat k soustavnějšímu rozvíjení interní mezioborové spolupráce. Další nástroje připravuje UP také pro podporu doktorandů a získávání mladých vědeckých pracovníků (post-doc pozice).

Podobně jako každá jiná víceoborová univerzita musí také UP řešit problém nevyrovnanosti v kvalitě a výkonu mezi jednotlivými součástmi i mezi vědními obory v oblasti vědy a výzkumu. Oprávněný důraz na excelenci a prioritní podpora „vlajkových lodí“ nemá vést k opomíjení potřebné péče o rozvoj oborů, které dosud excelentní výkon nemají nebo dlouhodobě zůstávají mimo preferované oblasti aktuálních vědních politik.

Zvláštními případy „ve stínu“ hlavních priorit tvůrčí činnosti na UP jsou některé specializace profesně orientovaných bakalářských SP (tj. těch, které vzdělávají pracovníky pro regulované profese a které UP navzdory jejich charakteru označuje za akademicky zaměřené), u nichž (jak je výše podrobněji uvedeno) na příslušném pracovišti není rozvíjena oborově odpovídající vědecká a výzkumná činnost (profesní odbornost v těchto oborech zajišťují spíše externí vyučující nebo specialisté z tzv. „blízkých“ oborů). Paradoxně tím vzniká situace, že na fakultě, která je jako celek kvalitní vědeckou institucí a jež je součástí „výzkumné univerzity“, není vlastní vědeckou činností dostatečně

podepřen bakalářský, profesně orientovaný SP. Odstranění takových disparátních nedostatků a důslednému provázání uskutečňované výuky s oborově odpovídající tvůrčí činností by měla UP nadále věnovat cílenou pozornost.

V. Informační a přístrojové vybavení, materiální a finanční zabezpečení

Ze sebehodnotící zprávy, výročních zpráv a dalších dokumentů, ani z jednání hodnotící komise s představiteli a studenty UP nevyplývají žádné poznatky, které by vzbuzovaly pochybnost, že informační a přístrojové vybavení, resp. celé materiální zázemí UP neodpovídá zákonu o vysokých školách, standardům pro akreditace či jiným relevantním předpisům. UP disponuje velmi kvalitním materiálním zázemím pro výuku, vědu i výzkum. V posledních třech desetiletích prošla většina starších budov komplexní renovací a byly vystavěny nové areály s nejmodernější infrastrukturou. UP efektivně využila možnosti financování rozvojovými operačními programy a mimořádným způsobem tak rozšířila i zkvalitnila svou vybavenost pro univerzitní výuku i pro špičkovou vědeckou činnost.

Vedení UP má vyhodnoceny předpokládané finanční náklady na uskutečňování jednotlivých SP, zejména náklady na přístrojové vybavení a jeho provoz, náklady na materiální a technické vybavení a jeho modernizaci či na osobní náklady, a v rámci daných rozpočtových pravidel má definovány odpovídající zdroje na jejich pokrytí.

VI. Studenti, podmínky jejich studia, administrativní zajištění a organizace studia

V oblasti zajištění práv studentů, podmínek a organizace jejich studia, jakož i administrativního a provozního zajištění jejich celkového působení na univerzitě nedošlo v době od udělení IA k podstatným změnám. Orgány UP na všech úrovních věnují problematice studijních podmínek a celkového zajištění studia z perspektivy studentů soustavnou pozornost. Celková úroveň podmínek studia a kvalita jejich zajištění je na UP dlouhodobě velmi solidní.

Nový model akreditací SP, který přinesla novela zákona o vysokých školách (zákon č. 137/2016 Sb.), resp. jeho implementace přinesly studentům UP nový systém studijní nabídky. Při jednání hodnotící komise se zástupci studentů dne 8. prosince 2020 na něm studenti oceňovali zejména jeho přehlednost a aspekty variabilnosti. Ta se v bakalářských a magisterských SP týká zejména rozšíření možností sestavit si studijní plán z více studijních programů v rámci jednotného systému „sdrúženého studia“ (tzv. *maior* a *minor*). V oblasti učitelských SP, které jsou vyučovány celkem na čtyřech fakultách UP, došlo v gesci Pedagogické fakulty ke shodě na jednotném modelu těchto SP, v němž je jednotně koncipovaný modul pedagogicko-psychologické přípravy a nabídka všech tzv. *maior* a *minor* studijních plánů je nyní vzájemně kombinovatelná. Na základě dosud nabytých zkušeností s distančními prvky ve výuce a s využitím intenzivního zavedení on-line nástrojů vyučování podporuje UP rozvoj distančního vzdělávání. Univerzita dlouhodobě rozvíjí funkční systém podpory studentů se speciálními potřebami, poradenskou činnost a podporuje studentské spolky, jakož i kulturní, sportovní či jiné volnočasové aktivity.

Hodnotící komise v rámci jednání s představiteli UP uspořádala samostatný blok videokonference, jehož se na straně UP účastnili pouze studenti. Jednalo se o čtyři studenty z různých fakult, mezi nimiž byli tři členové Akademického senátu UP, dva členové fakultních senátů a jedna členka RVH. Tito studenti, kteří mají výraznou vlastní zkušenost s činností v akademických orgánech, se shodli v názoru, že udělení IA pro UP znamenalo prestižní ocenění a že spolu se zaváděným systémem hodnocení a zajišťování kvality výuky i tvůrčích činností přineslo do života univerzity patrný kvalitativní posun.

Velkou pozornost věnuje studentská část akademické samosprávy zlepšování systému studentského hodnocení výuky. Toto hodnocení se koná na všech součástech UP. Jeho forma, jeho efektivnost i celkový přístup studentů k soustavnému hodnocení jsou však na jednotlivých fakultách dost různé. Ve studentské reprezentaci panuje shoda v tom, že důležitější než zavedení formálně jednotného systému je to, aby způsob organizace hodnocení dobře vyhovoval charakteru organizace života studentů na konkrétních fakultách, aby odpovídal specifické místní kultuře a aby o metodách i výsledcích hodnocení probíhala celouniverzitní diskuse. Studenti na základě vlastních konkrétních zkušeností potvrzovali, jak je důležité, aby bylo mezi studenty živé povědomí o tom, že se odpovědní pracovníci výsledky hodnocení vážně zabývají a že případné oprávněné výhrady či kritická vyjádření přispívají k nápravě a zlepšení. Opakovaně také vyjádřili své přesvědčení, že kvalita výuky rozhodující měrou „záleží na lidech“, resp. na otevřené a vstřícné komunikaci mezi vyučujícími a studenty, a ze své zkušenosti oceňovali vstřícné a přátelské prostředí, s nímž se na UP setkávají.

Na otázku, jakým způsobem studentská obec vnímá způsoby, jimiž UP v současnosti řeší své interní konflikty a kauzy, od zástupců studentů zaznělo, že to pochopitelně budí velkou pozornost studentů. Na Přírodovědecké fakultě se to mimo jiné projevilo nebývale intenzivním zájmem o volby do Akademického senátu na podzim roku 2020 (oproti dříve obvyklé volební účasti kolem 5 % se navýšila na hodnotu 32 %).

Obecně však platí, že v míře aktivit a v ochotě zapojovat se výrazněji do života širší akademické obce se mezi studenty jednotlivých fakult dlouhodobě projevují značné rozdíly.

VII. Systém vnitřního hodnocení, jeho efektivita a dopady na zvyšování kvality

Systém zajišťování a vnitřního hodnocení kvality na UP vychází ze zákona o vysokých školách a z vnitřních předpisů UP. Těmi jsou zejména:

- *Statut Univerzity Palackého v Olomouci,*
- *vnitřní norma Řízení kvality na Univerzitě Palackého v Olomouci,*
- *vnitřní předpis Pravidla systému zajišťování kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností a vnitřního hodnocení kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností Univerzity Palackého v Olomouci*
- *a vnitřní norma Postupy a metody zjišťování kvality na Univerzitě Palackého v Olomouci.*

Uvedenými předpisy je vytvořen rámec komplexního systému vnitřního hodnocení a zajišťování kvality na UP, který je pojat jako funkčně provázaný celek zahrnující všechny součásti UP a který odpovídá strategickému utváření univerzity jako celku. Systém zahrnuje všechny úrovně činností i všechny fáze hodnocení a řízení kvality, včetně způsobu přijímání opatření k nápravě nedostatků a kontrol jejich naplňování.

Kromě výše uvedených vnitřních předpisů a *Sebehodnotící zprávy* vychází následující hodnocení také z těchto poskytnutých dokumentů:

1. *Výroční zprávy o činnosti UP* za roky 2016–2018,
2. *Dlouhodobý záměr Univerzity Palackého v Olomouci na období 2016–2020* včetně navazujících *Aktualizací* na roky 2016 až 2020,
3. *Zpráva o vnitřním hodnocení kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností za rok 2017*,
4. *Zpráva o vnitřním hodnocení kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností za rok 2018*,
5. *Zpráva o vnitřním hodnocení kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností – Dodatek za rok 2019*,
6. *Sebeevaluační zpráva* zpracovaná pro Asociaci evropských univerzit (*EUA Institutional Evaluation Programme*) z ledna 2018.

Donedávna spočíval systém zajišťování a vnitřního hodnocení kvality na UP v rozhodující míře na součástech univerzity, tj. na fakultách a jejich orgánech. Podstatně novou dynamiku přinesla pro tuto oblast novela zákona o vysokých školách (zákon č. 137/2016 Sb.). Podobně jako ostatní vysoké školy v ČR také UP v rámci implementace nových ustanovení připravila ucelenou koncepci systému řízení kvality a postupnými kroky ji začala uvádět do svého života. Prvním krokem bylo vypracování a schválení výše uvedených koncepčních dokumentů a vnitřních předpisů. Již v roce 2017 byla také ustavena RVH jako nový akademický orgán s širokou působností a s klíčovou rolí v této oblasti. V roce 2018 byl na rektorátu UP vytvořen samostatný *Úsek pro strategické plánování a kvalitu*, který pod vedením prorektorky centrálně zajišťuje příslušnou agendu.

Již na počátku hodnoceného období tedy byl zahájen proces implementace nového systému vnitřního hodnocení a byly vytvořeny základní institucionální předpoklady tohoto systému. V současné době probíhá dotváření uvedeného systému, provázování jeho součástí s příslušnými činnostmi na UP, sjednocování dosud dílčích agend a implementace jeho dalších prvků. Postup a úspěšnost implementace dokumentují *Zprávy o vnitřním hodnocení kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností UP*, které UP začala podle nových předpisů systematicky zpracovávat od roku 2017.

Pro jednotlivé činnosti i celé oblasti základních činností – zejména oblast vzdělávání a oblast vědecko-výzkumnou – měla UP již v předchozích letech zavedeny některé nástroje hodnocení a zlepšování kvality. Prováděla například řadu periodických hodnocení či ad hoc zaměřené evaluace konkrétních

činností či oblastí. Novum systému, jenž je nyní rozvíjen, je v jeho komplexním sjednocení potřebných agend a v jejich přímém provázání se strategickým řízením univerzity.

Jak již bylo zmíněno výše, v oblasti personálního řízení implementovala UP již v roce 2016 na všech svých fakultách *Informační systém pro hodnocení akademických pracovníků* (IS HAP). Od té doby pomocí tohoto nástroje provádí hodnocení všech akademických a vědeckých pracovníků UP v ročním cyklu. Hodnocení zahrnuje jak vzdělávací, tak vědecko-výzkumné činnosti. Evidovaná data, jež jsou v systému IS HAP již předběžně vyhodnocována podle stanoveného algoritmu, pak vedoucím pracovníkům slouží jako podklad pro zpracování individuálních hodnocení, k nimž patří i evaluační pohovor. Vedoucí pracovník přitom do hodnocení může zahrnout i aspekty, které IS HAP informačně nepodchycuje, a rozhovor s pracovníky může využít též k jejich další motivaci a ke stanovení osobních cílů pro další období. Vedoucím pracovníkům UP poskytuje IS HAP celkový přehled o průběhu i výsledcích hodnocení od úrovně konkrétních pracovišť přes rovinu součástí až po úroveň univerzity jako celku. Všem pracovníkům přitom umožňuje sledovat dlouhodobý trend hodnocení všech činností v úseku, za který jsou odpovědní.

Od roku 2018 je *Zpráva o vnitřním hodnocení kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností UP* zpracovávána v souladu s modelem excelence EFQM a s doporučeními projektu IPN Kvalita. Jeho základem je přehledné členění všech aktivit na tři základní činnosti (vzdělávací, tvůrčí a související) a jejich hodnocení podle devíti oblastí, jež jsou definovány v modelu excelence EFQM. Ten tvoří oblast předpokladů (do níž patří kritéria: 1. vedení, 2. strategie, 3. pracovníci, 4. partnerství a zdroje a 5. procesy) a oblast výsledků, jichž bylo dosaženo (do níž patří kritéria: 6. výsledky vzhledem k zákazníkům, 7. výsledky vzhledem k zaměstnancům, 8. výsledky vzhledem ke společnosti a 9. klíčové výsledky).

V letech 2017–2018 prošla UP na vlastní žádost komplexní vnější evaluací ze strany *Asociace evropských univerzit* (EUA). Získala tím nezávislou komplexní evaluaci, která posoudila nejen její činnosti či jejich výsledky, nýbrž také způsoby řízení, vytváření strategií a hodnocení jejich dosahování. Cenným přínosem této evaluace jsou zejména konkrétní formativní doporučení k dalšímu rozvoji a kvalitativnímu zlepšování v perspektivě mezinárodních trendů. Výsledkem a návrhy tohoto hodnocení se orgány UP kriticky zabývaly a pracují na implementaci doporučených kroků.

Celkově je možné shrnout, že jak standardy vnitřního hodnocení kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností UP, tak také uplatňované postupy při zajišťování a zlepšování kvality všech činností odpovídají standardům požadovaným MŠMT ČR.

VIII. Kultura akademického prostředí

„Vytváření různorodého, etického a intelektuálně živého univerzitního prostředí podporujícího kritickou diskusi o aktuálních otázkách v rámci společenského dění“ je uvedeno jako první z deseti

strategických cílů v popisu poslání a vize UP.⁶ Ze strategických dokumentů, zpráv o činnosti orgánů i z jednání se zástupci UP je patrné, že této oblasti UP dlouhodobě věnuje velkou pozornost. Svým studentům univerzita nabízí řadu možností v oblasti kulturních, společenských, vzdělávacích a sportovních aktivit. Také pro své zaměstnance má širokou nabídku benefitů, jejichž poskytování je ukotveno v *Pravidlech tvorby a užití sociálního fondu*.

Základní principy, nástroje a postupy pro kultivování akademického prostředí definuje *Etický kodex zaměstnanců a studentů UP*, který univerzita vytvořila již v roce 2010 (poslední znění je z roku 2017). Tento kodex ve svých ustanoveních vychází ze vzorového *Etického kodexu pro akademické pracovníky*, který byl zpracován Radou vysokých škol v roce 2007, a z *Etického kodexu výzkumných pracovníků v Akademii věd ČR*. Podle ustanovení kodexu jmenuje rektor jako svůj poradní orgán *Etickou komisi UP*. Ta projednává všechny podněty, které rektor podle kodexu obdrží. Celý proces projednávání a řešení podnětů se řídí *Jednací řádem Etické komise UP*. Mezi členy etické komise jsou zastoupeny všechny fakulty UP. Seznam členů, text kodexu i Jednací řád jsou zveřejněny na webu univerzity (v sekci Univerzitní orgány). V roce 2020 Akademický senát UP ustavil pracovní skupinu, která má za cíl vyhodnotit dosavadní zkušenosti s působením Etické komise a navrhnout případné úpravy *Etického kodexu* i *Jednacího řádu Etické komise UP*.

Do oblasti etiky a kultury akademického prostředí přesahují také některé aspekty činností, které jsou v posledním období soustřeďovány pod komplexně pojímanou agendu hodnocení kvality (viz výše). Například v kontextu šetření zaměřeného na vnitřní hodnocení kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností provedla UP v roce 2019 dotazníkové šetření zacílené mj. na oblast komunikace a partnerskou etiku vedení univerzity (viz *Zpráva o vnitřním hodnocení kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností Univerzity Palackého v Olomouci za rok 2018 – Dodatek 2019*, str. 10).

Z dokumentů o činnosti univerzity a o životě její akademické obce, jakož i z rozhovorů hodnotící komise s představiteli, akademickými pracovníky i studenty UP vyplynulo, že na UP panuje vstřícné a celkově pozitivní prostředí. V tomto kontextu tím kontrastněji vystupuje několik případů nařčení z neetického jednání, konfliktů mezi vedoucími pracovníky a osobních kauz, které se na UP v minulých letech odehrály a byly široce medializovány (viz též důvody uvedené rektorem UP v oznámení jeho rezignace). Dojem z těchto negativních událostí by však neměl zastínit celkově dobré a dlouhodobě utvářené pozitivní akademické prostředí, které je bezesporu příznačné pro naprostou většinu pracovišť UP.

IX. Schopnost kritické reflexe vysoké školy a schopnost přijímat adekvátní opatření

UP je multioborovou univerzitou výzkumného typu, jež své vzdělávací a vědecko-výzkumné činnosti rozvíjí ve spolupráci s řadou partnerů. Při jejím vnitřním organizačním členění na celkem devět relativně samosprávných součástí a při značné odlišnosti způsobů organizace činností v různých vědních oblastech je efektivní řízení univerzity jako celku a symbióza jednotlivých součástí, a to až

6 Výroční zpráva UP za rok 2018, str. 15.

do úrovně jejich partikulárních pracovišť, v mnoha ohledech nesnadným úkolem. Tím více je nutné, aby vedoucí orgány univerzity byly schopné integrovat do svého působení zpětnovazební prvky, podporovaly kritickou reflexi a uplatňovaly efektivní formativní opatření.

Již při projednávání žádosti o IA prokázala UP, že její institucionální prostředí – zejména soubor vnitřních předpisů a orgány akademické samosprávy – je ustaveno v souladu se zákonem o vysokých školách, navazujícími předpisy i požadovanými akreditačními standardy. Hodnotící komise shledala, že v období 2018–2020 také činnost akademických orgánů a vnitřní procesy rozhodování a řízení probíhaly v tomto rámci (dílčí výhrady k činnosti RVH jsou uvedeny výše).

V souvislosti s implementací IA a s rozvojem komplexní agendy zabezpečování a kontroly kvality probíhala na všech úrovních (od konkrétních pracovišť či úrovně oborové výuky, přes orgány fakult až k orgánům univerzitním) kritická diskuse o principech i konkrétních řešeních reformy studijních programů, organizace a hodnocení tvůrčích činností, reorganizace univerzitního managementu a sjednocování administrativních agend. V tomto procesu UP prokázala, že její orgány jsou schopny ve vzájemné spolupráci přijímat adekvátní opatření, řídit komplexní procesy k prosazení změn a naplňovat strategické priority.

Hodnotící komise shledala projevy této institucionální kompetence především ve strategických dokumentech UP (především *Dlouhodobém záměru*, jeho ročních *Plánech realizace* a v každoročních *Zprávách o vnitřním hodnocení kvality*), v zápisech příslušných orgánů, které je projednávaly, hodnotily a formulovaly opatření pro další postup, a ovšem také v jednání s představiteli UP, resp. jejich klíčových orgánů (rektor a jeho kolegium, AS UP a RVH).

Zřetelným znamením kritického přístupu k nastaveným pravidlům a procesům, znakem jejich průběžného vyhodnocování a projevem implementace konkrétních návrhů na zlepšení jsou mimo jiné novelizace vnitřních předpisů, které UP v posledních letech provedla (například vnitřní normy *Akreditace a schvalování studijních programů a akreditace habilitačních řízení a řízení ke jmenování profesorem na UP*, *Jednací řád Rady pro vnitřní hodnocení Univerzity Palackého v Olomouci* a *Pravidla systému zajišťování kvality vzdělávací, tvůrčí činnosti a s nimi souvisejících činností a vnitřního hodnocení kvality vzdělávací, tvůrčí činnosti a s nimi souvisejících činností UP*). V případě novelizace Jednacího řádu RVH, kterou UP usnesla v roce 2019, považuje hodnotící komise nové ustanovení čl. 10 odst. 7 za velmi problematické (podrobněji viz výše) a doporučuje orgánům UP danou problematiku ve vnitřních předpisech revidovat.

Pro různé dílčí oblasti svého působení si dala UP ve sledovaném období za cíl zpracovat evaluační zprávy včetně doporučení k dalšímu zlepšení. Zadala mj. audit procesů zaměřený na celkovou analýzu efektivnosti rozhodování a podporu celkové výkonosti, požádala o komplexní evaluaci ze strany *Asociace evropských univerzit* (EUA) a nyní zpracovává získané podněty a doporučení.

V kontextu hodnocení a při vyvozování opatření k nápravě či k formativnímu rozvoji užívá UP současné nástroje a metody (mj. SWOT analýzy, procesní mapy a mapy řízení rizik). Jak je uvedeno výše v kap. VII. (Systém vnitřního hodnocení), jsou tyto činnosti v posledním období rozvíjeny z centrální úrovně, kde patří do gesce nově ustavené *Komise pro kvalitu UP* pod předsednictvím

prorektorky pro strategické plánování a kvalitu. Charakter centrálně řízené činnosti „shora“ i v této oblasti výmluvně vyjadřuje personální složení komise. Tvoří ji bez výjimky proděkaní fakult.

Hodnotící komise shledala, že UP má dlouhodobě zavedený a náležitě normativně ukotvený systém rozhodování, řízení a interní komunikace, který odpovídá jak obecným předpisům, tak obvyklé dobré praxi na akademických institucích, a který vyhovuje samosprávnému pojetí, vlastnímu poslání a strategickým cílům univerzity. Tento systém dále rozvíjí, průběžně vyhodnocuje a aktualizuje.

X. Závěry

V této části hodnotící zprávy jsou shrnuty nejdůležitější poznatky z oblastí, které jsou jednotlivě pojednány ve výše uvedených kapitolách. Týkají se období od udělení institucionální akreditace, konkrétně od července 2018 do června 2020, a jsou proto zaměřeny především na ty činnosti, pravidla a procesy, zejména na jejich řízení, kontrolu a hodnocení, které jsou podstatné pro samosprávné jednání univerzity v kontextu IA.

1. UP má vytvořeno dlouhodobě stabilní **institucionální prostředí**, které splňuje legislativní požadavky a odpovídá akreditačním standardům. Disponuje uceleným souborem vnitřních předpisů a na základě kritického vyhodnocení vlastních zkušeností i výsledků vnějších hodnocení svou interní legislativu nadále upravuje a aktualizuje.
2. UP má vytvořeny všechny akademické orgány, jejichž činnost se v předpisech předpokládá. Tyto orgány standardně působí, jejich činnost je odpovídajícím způsobem dokumentována (zápisy z jednání jsou podle vnitřních předpisů zveřejněny na webu UP).
3. V konstrukci akademických orgánů univerzity přibyla v roce 2017 **Rada pro vnitřní hodnocení**. Jako nový orgán akademické samosprávy byla podle ustanovení zákona o vysokých školách a navazujících předpisů pověřena významnými kompetencemi v oblasti kontroly a zajišťování kvality pedagogického i vědecko-výzkumného působení UP, jakož i rozhodujícími pravomocemi, které byly na univerzitu přeneseny udělením IA. Na UP byla RVH personálně složena tak, aby v zájmu efektivní kooperace s vedením univerzity i fakult byli mezi jejími členy významně zastoupeni aktivní akademičtí funkcionáři. Na činnosti RVH je opravdu patrné, že procesy posuzování, hodnocení a rozhodování mají v její agendě úzkou vazbu na exekutivní řízení, což zajisté může usnadňovat efektivní projednávání agendy i prosazování strategických priorit. Aspekty nezávislosti a autonomie se však při takovém nastavení výrazněji neprojevují a ve vyváženosti akademických orgánů tím vzniká jistý deficit. Již v připomínkách Rady NAÚ, jež jsou uvedeny v odůvodnění rozhodnutí o udělení IA, bylo univerzitě doporučeno snížit důraz na zastoupení vedení fakult ve prospěch „konstrukce RVH jako odborného, plně samostatného samosprávného akademického orgánu“ (odůvodnění, část III., odst. 4a, odrážka 9). Ze způsobu, jímž se UP ve své Sebehodnotící zprávě s tímto doporučením vypořádala, ani z komunikace představitelů UP s hodnotící komisí nevyplývá, že by se vedení touto věcí hlouběji zabývalo. Dosavadní praxe jednání RVH, jak ji dokumentují zápisy, přitom zřetelně potvrzuje oprávněnost a trvajících aktuálnost uvedeného doporučení.

4. Ve sledovaném období se opakovaně vyskytovalo, že RVH své pracovní komise, jejichž úkolem je odborně posoudit předkládané návrhy SP a zpracovat pro RVH hodnotící stanovisko, ustanovovala takovým způsobem, že nebylo jednoznačně zajištěno **nezávislé odborné posouzení**. Zpravodajem či hodnotitelem žádosti byly nezřídka jmenovány osoby, které odborně nepůsobily v příslušné OV ani v oblasti jednoznačně blízké, nebo byly takovou rolí pověřeny osoby, které vůči předkladateli nebyly v nezávislém postavení.
5. S předchozím jevem přímo souvisí skutečnost, že RVH při posuzování návrhů SP prakticky vůbec nevyužívá **externí hodnotitele** (odborníky mimo okruh členů RVH či osob bez přímého vztahu k UP), a to ani v případech, kdy mezi svými členy či zaměstnanci UP nenachází vhodné oborově kompetentní experty.
6. V až překvapivě velké řadě případů shledala hodnotící komise v působení členů RVH **střet zájmů** či střet rolí při projednávání konkrétních žádostí. Z analýzy předpisů i z jednání s představiteli RVH vyplývá, že se nejedná o projevy nahodilé či individuální, nýbrž o jevy, které vyplývají z nastavených pravidel a z kultury, kterou si RVH při své činnosti vytvořila. Při projednávání žádostí se zcela běžně stává, že osoby, které mají přímou vazbu na projednávaný návrh SP (např. jako klíčoví vyučující, školitelé, členové oborových rad či přímo garanti SP) nebo které mají úzkou osobní vazbu na předkladatele (např. proděkaní, vedoucí kateder, na nichž se má SP uskutečňovat apod.), se podílejí na jejich hodnocení či na zpracování stanoviska pro RVH. Navíc se pak členové RVH zcela běžně podílejí na rozhodování a účastní se hlasování o návrzích, v nichž figurují na straně předkladatele nebo jsou ve střetu zájmů. Hodnotící komise považuje nápravu této praxe i příslušnou úpravu vnitřních předpisů za jednoznačný a naléhavý úkol.
7. V procesu posuzování žádostí o akreditaci či o schválení SP není zajištěno, aby RVH vždy posoudila také správnost **zařazení navrhovaného SP do příslušných oblastí vzdělávání**. V dosavadní praxi RVH se vyskytly případy žádostí, kdy bylo **zařazení do OV**, jak je uvedl předkladatel, provedeno nesprávně a přitom nebylo ze strany RVH přezkoumáno a korigováno. V důsledku toho pak byly v některých případech pracovní komise složeny nepřiměřeně a některé z podstatných částí žádostí SP nebyly odborně posouzeny. Nesprávně určené zařazení do OV vedlo dokonce k tomu, že UP schvalovala SP, k nimž neměla na základě udělené IA oprávnění, což lze označit za závažnou skutečnost. Otázka, zda jsou v návrhu OV deklarovány odpovídajícím způsobem, má patřit k položkám, k nimž se pracovní komise ve svém stanovisku obligatorně vyjadřuje a jež RVH svým usnesením schvaluje.
8. Otázku **určení profilu SP na akademický či profesní** řešila dosud UP u všech projednaných žádostí zcela jednotně, a to ve prospěch akademického profilu. Takto, bez ohledu na reálné zaměření, obsah či cíle studia, postupovala i v případech programů jednoznačně zaměřených na profesní vzdělávání, u nichž tvoří výraznou část praktická výuka a užší provázanost s vědecko-výzkumnou činností v oboru není ani při výuce, ani u vyučujících nijak patrná (např. bakalářské programy vzdělávající k regulovaným profesím).

9. Při udělování oprávnění uskutečňovat SP stanovuje RVH ve všech případech **maximální dobu platnosti nejdéle do 8. srpna 2028** (tj. do dne trvání platnosti IA). Tato praxe je založena na ustanovení vnitřního předpisu UP, který nepřipouští schválení SP na dobu delší, než je doba platnosti IA pro danou oblast vzdělávání. Hodnotící komise považuje toto ustanovení a s ním související praxi za značně problematické a do budoucna rizikové. Doporučuje proto přístup k této problematice přehodnotit a předpis i dosavadní praxi změnit tak, aby se UP se svou nabídkou aktuálně platných SP nedostala k 8. srpnu 2028 do nouzové situace.
10. Na svých součástech vytváří UP vhodné **podmínky ke vzdělávání** i k širokému zapojení studujících do života akademické obce. Dlouhodobě dbá na kvalitativní zlepšování podmínek studia, poskytuje širokou škálu nástrojů podpory pro znevýhodněné osoby a dbá na formativní účinek prováděných hodnocení studia a jeho podmínek ze strany studentů.
11. V souladu se svým posláním se UP rozhodla rozšířit své mezinárodní působení, zapojit se do strategického rozvojového projektu a nabízet části výuky čtyř vybraných SP v zahraničí, konkrétně v **Erbílu** (autonomní oblast Kurdistánu, Irák). Podmínky pro uskutečňování výuky a potřebná infrastruktura jsou smluvně zajištěny spoluprací s firmou Galiawa Groupe, anglicky vyučované studijní programy jsou také zajištěny souhlasem místních autorit. UP přitom vychází ze zásady, že realizace SP mimo sídlo univerzity musí být zajištěna v plném rozsahu shodně s výukou v sídle UP. U všech SP zahrnutých do tohoto projektu se počítá s tím, že závěrečný ročník studia i státní závěrečné zkoušky absolvují všichni studenti v sídle UP v Olomouci. Hodnotící komise z předložených dokumentů i z jednání s představiteli UP seznala, že si u tohoto strategického projektu jsou orgány UP vědomy jak jeho významu a perspektivních příležitostí, tak jeho rizik a problémů.
12. Oblasti **tvůrčích činností**, systému jejich hodnocení a jejich strategickému rozvoji věnovala UP v uplynulém období velkou pozornost a mnoho úsilí. Se záměrem strategického posílení celkového postavení univerzity byl zřízen Vysokoškolský ústav CATRIN, do něhož byly integrovány vědecko-výzkumné kapacity dosud působící pod Přírodovědeckou a Lékařskou fakultou. Zásadní koncepční kroky učinila UP také ve vytváření a zavádění systému hodnocení výsledků tvůrčích činností. Cílem je sjednotit dosud oddělené agendy v této oblasti, doplnit je a vytvořit ucelený komplexní systém pro interní hodnocení kvality a využívat jej nástroj strategického řízení univerzity.
13. Již od roku 2016 rozvíjí UP svůj systém pro **hodnocení akademických pracovníků** (IS HAP), s jehož pomocí každoročně provádí hodnocení tvůrčí i vzdělávací činnosti všech akademických pracovníků. Tento systém bude plně integrován do vznikajícího komplexního systému pro interní hodnocení kvality, který má obsáhnout všechny činnosti univerzity a přispět k lepšímu řízení a efektivnějšímu naplňování strategických cílů UP.
14. V oblasti řízení lidských zdrojů posiluje UP roli centrálních agend. V rámci aktuálních rozvojových programů vytváří kariérní řád a další nástroje interní **personální politiky**.

Výhledově aspiruje na udělení *HR Award za excelenci v péči o lidské zdroje ve vědeckém prostředí*.

15. Na základě dosavadních zkušeností hodnotí představitelé UP (včetně reprezentace studentů) **udělení IA** jednoznačně jako přínos, který posílil autonomii a otevřel možnosti pružnější inovace a adaptace nabídky SP v měnícím se kontextu. Ze samosprávného jednání UP, z komunikace s NAÚ ve věci některých sporných rozhodnutí i z šetření hodnotící komise vyplývá, že udělení IA na UP zřetelně naplňuje záměry a cíle, které jsou základní intencí tohoto institutu. Případy dílčích kolizí s dodržením pravidel a postupů (např. správného přiřazení SP příslušným OV) i komunikace při jejich řešení přitom akcentovaly potřebnost jasných pravidel, vhodných metodik, otevřené komunikace všech aktérů a schopnosti reflektovat dosavadní zkušenosti a vyhodnocovat je k dalšímu zlepšování systému.

XI. Doporučení pro vysokou školu

Konkrétní doporučení k dílčím problémům byla již uvedena v předcházejících kapitolách této zprávy. Zde hodnotící komise uvádí souhrnná a celková doporučení k činnosti univerzity a jejích orgánů.

Doporučení vycházejí ze studia materiálů a dokumentů poskytnutých UP, ze Sebehodnotící zprávy a z diskuze s představiteli vysoké školy. Některá doporučení směřují také k působnosti NAÚ a MŠMT, k dalšímu utváření pravidel a procesů hodnocení vysokých škol, udělování akreditací apod.

1. Udělením institucionální akreditace nabyla na významu schopnost samosprávného jednání univerzity a souhra specifických rolí akademických orgánů v institucionálním prostředí. Výrazné či dokonce dominantní zastoupení vedoucích akademických funkcionářů v orgánech, k jejichž poslání patří zpětnovazební, hodnotící či kontrolní role, může vést k ochuzení žádoucího vnitřního dialogu a šíře založeného konsensu. Hodnotící komise doporučuje orgánům UP, aby vyhodnotily dosavadní zkušenosti s těsnou **personální provázaností samosprávných orgánů a dalších komisí**, jež si UP pro řízení svých agend a podporu svých orgánů zřídila, a uvážily změny v dosavadním pojetí nominací. Zejména se to týká Rady pro vnitřní hodnocení, u níž doporučení v tomto smyslu bylo již součástí odůvodnění, jež patří k rozhodnutí o udělení institucionální akreditace (část III., odst. 4a, odrážka 9), a v úzké vazbě na působnost RVH se to týká také Pedagogické komise a Komise pro kvalitu.
2. Tam, kde agenda RVH vyžaduje **nezávislé odborné posouzení** návrhů SP či jakýchkoli odborně hodnocených materiálů, je v případech, kdy RVH nemá mezi svými členy dostatek vhodných odborníků, nutné využívat externí posuzovatele či hodnotitele. Oproti dosavadní praxi doporučuje hodnotící komise tuto možnost soustavněji využívat, a to jak v zájmu kvality odborného posouzení, tak v zájmu jeho nestrannosti.
3. Hodnotící komise doporučuje orgánům UP, aby prosadily změnu ve způsobech, jimiž RVH postupuje v situacích, kdy se její členové při své činnosti dostávají do **střetu rolí a střetu zájmů**. Není únosné, aby jednotliví členové RVH v průběhu projednávání, posuzování či

rozhodování téže věci vystupovali jak za stranu předkladatele, tak v aktivní roli členů RVH, nebo aby se podíleli na hodnocení či rozhodování v případech, kdy se jich žádost osobně týká. Při rozhodování o věcech, u nichž je člen RVH ve střetu zájmů, musí být uplatňováno pravidlo abstinence. Odpovídajícím způsobem je nutné upravit také Jednací řád RVH.

4. Do procesu posuzování žádostí o akreditaci či o schválení SP v rámci IA doporučuje komise doplnit explicitní povinnost, aby RVH, resp. její pracovní komise, posoudila správnost **zařazení navrhovaného SP do příslušných oblastí vzdělávání** a vyjádřila se k této věci ve svém stanovisku (tj. doplnit příslušnou položku do hodnotícího formuláře zpravodaje a hodnotitelů).
5. Při stanovení **profilu SP na akademický či profesní** je třeba vycházet z reálného charakteru zaměření studia, z obsahu studijního plánu a profilu absolventa, nikoli z širších kontextů, například ze vztahu daného SP k navazujícím SP či z akademického profilu instituce, na níž se má SP uskutečňovat. Hodnotící komise doporučuje RVH, aby revidovala svůj dosavadní paušální přístup k profilům studijních programů a v případě metodických nejasností jednala s NAÚ.
6. Hodnotící komise doporučuje UP přehodnotit dosavadní přístup k otázce **maximální doby**, na niž v rámci IA uděluje oprávnění uskutečňovat SP, zejména pak odstranit z vnitřního předpisu limit vztažený ke lhůtě, na niž byla univerzitě udělena IA, a nadále pracovat s určováním maximální doby platnosti udělovaného oprávnění k uskutečňování SP (zpravidla na 10 roků) na principu průběžném.
7. Při posuzování návrhů SP v pracovní komisi RVH doporučujeme ve formulářích využívat výrazně více **slovní hodnocení**, zvláště pak u položek, které nejsou jen formální kontrolou splnění konkrétního kritéria (u nichž se slovní vyjádření žádá jen při kritice či výhradách), a zejména u těch, jež se týkají kvalitativní stránky obsahu.
8. V **administrativním zpracování** agendy RVH, jakož i v Sebehodnotící zprávě a jejích přílohách se vyskytují dílčí nedostatky, které se až na zcela ojedinělé případy týkají jen evidenčních záležitostí. Ovšem vzhledem k tomu, že se při podrobné kontrole vybrané dokumentace objevily i ojedinělé případy chyb či rozporů v zápisech RVH i v osvědčení vydaných na jejich základě, doporučuje hodnotící komise nadále dbát o zlepšení přesnosti administrativního zpracování agend akademických orgánů.
9. Hodnotící komise doporučuje dále posilovat nabídku doktorských **SP vyučovaných v angličtině** a věnovat pozornost přiměřené vyrovnanosti této nabídky ve všech oblastech vzdělávání.
10. Při **hodnocení uskutečňovaných SP**, k němuž RVH hodlá v nadcházejícím období přistoupit, doporučuje hodnotící komise zohlednit výše uvedené připomínky a doporučení. Zejména je třeba věnovat pozornost odbornému posouzení obsahové a metodické stránky SP, odpovídající kvalifikaci a odbornému zaměření vyučujících předmětů profilujícího základu,

úrovni státních závěrečných zkoušek a kvalifikačních prací. Kromě jiných aspektů doporučuje komise věnovat pozornost také způsobu zapojení garanta SP do uskutečňování SP, a to jak se zřetelem k jeho reálnému podílu na výuce, tak se zřetelem k jeho účasti při závěrečných státních zkouškách.

11. Vybudování interního **systému hodnocení tvůrčích činností** je oprávněně strategickou prioritou UP. Od doplnění tohoto komplexního systému o dosud chybějící součásti, zejména pak od jeho implementace a dalšího utváření je možné očekávat značný přínos pro kvalitativní rozvoj a transparentní strategické řízení v oblasti vědy, výzkumu a inovací, a to pro všechny institucionální úrovně.
12. Na multioborové výzkumné univerzitě, jakou je UP, je při vytváření komplexního systému hodnocení tvůrčích činností a při strategickém řízení rozvoje vědní oblasti třeba věnovat pozornost specifickým rozdílům mezi součástmi i mezi jednotlivými oblastmi věd a oborů. Institucionální nástroje na podporu vědecko-výzkumných činností by měly zahrnovat jak účinnou podporu excelence, tak prvky k vyrovnání příležitostí a udržení perspektiv pro obory či oblasti, které se ocitly mimo aktuální preference vědních politik.

Znění návrhu hodnotící zprávy bylo korespondenčně schváleno hodnotící komisí (7 členů pro, 0 členů proti, 3 členové se zdrželi hlasování) ve dnech 29. března – 1. dubna 2021.

Závěry Rady NAÚ

Rada NAÚ se seznámila s výsledky vnějšího hodnocení Univerzity Palackého v Olomouci na svém zasedání č. 04/2021 konaném ve dnech 20. -24. května 2021.

Rada NAÚ podle § 83c odst. 2 písm. f) zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů, schválila Zprávu o vnějším hodnocení Univerzity Palackého v Olomouci.

Rada NAÚ současně vyzývá Univerzitu Palackého v Olomouci, aby důsledně postupovala podle závěrů a doporučení obsažených v této zprávě a zejména dbala na dodržování všech pravidel a výrazné zkvalitnění postupů při schvalování studijních programů a jejich změn, prováděném na základě oprávnění získaného udělením institucionální akreditace. Posuzování příslušných návrhů musí být založeno na pečlivém a odborném zhodnocení jejich souladu s akreditačními standardy a dalšími relevantními předpisy, včetně posouzení profilu studijních programů a jejich příslušnosti k oblastem vzdělávání. Při tomto posuzování musí být důsledně zamezeno střetu zájmů.

Rada NAÚ žádá Univerzitu Palackého v Olomouci, aby v termínu do 31. prosince 2021 předložila zprávu, ve které popíše, jakým způsobem naplnila jednotlivé závěry a doporučení vyplývající ze Zprávy o vnějším hodnocení. Ve zprávě též uvede přijatá konkrétní opatření ke zkvalitnění postupů při vnitřním schvalování studijních programů a vyhodnocení jejich účinnosti, včetně změn ve složení

Rady pro vnitřní hodnocení UPOL a jejích poradních orgánů a opatření k zamezení střetu zájmů při posuzování jednotlivých návrhů a k většímu zapojení externích hodnotitelů.